

TEDNIK

Štev. 52

Trbovlje, dne 22. decembra 1956

Leto IX.

Zasedanja OLO Trbovlje

Preobširen program zadnje seje okrajnega zbora

Na XII. seji OLO Trbovlje sta oba zbora obravnavala notranja vprašanja okrajnih sodišč, poročilo sodnika za prekrške, šolstvo, kulturo in prosveto, telesno vzgojo in še več drugih vprašanj.

Na zadnji seji OLO Trbovlje, ki je bila v petek, 14. decembra, v okrajni dvorani v Trbovljah, je bila na dnevnem redu bogata problematika o delu notranje uprave okrajnih sodišč, šolstva, kulture in prosvete ter telesne vzgoje. Na skupnem za-

sedanju obeh zborov, ki ga je vodil podpredsednik OLO Trbovlje tov. Viktor Burkelj, sta zbora obravnavala obširno problematiko v trboveljskem okraju. Ljudski odbornik Janez Narač je kot predsednik sveta za notranje zadeve podal poročilo o svetu za notranje zadeve in o splošni upravi. Nato so podali poročila še predsedniki sodišč Brežice, Videm-Krško, Sevnice in Trbovelj ter še sodnik za prekrške. Ljudski odborniki so po teh poročilih sprejeli več sklepov in priporočil, ki veljajo kot smernice za nadaljnje delo na tem področju družbenega življenja.

V nadaljnjem delu se je ljudska odbornica Mima Zupančičeva analizirala šolstvo v trboveljskem okraju, posebno materialno vprašanje obnove šol, gradnjo novih šol, še posebej pa je več razpravljala o vprašanju prosvetnega kadra. Eno kot drugo poročilo je bilo

bogato in obširno, toda prave razprave ni bilo zaradi preobširnega dnevnega reda seje.

Nato so po poročilih in kratki razpravi ljudski odborniki sprejeli poslovnik za skupne seje okraj. Ljud. odbora in tudi poslovnik za ločene seje obeh zborov ter rešili še druga vprašanja, ki so bila na dnevnem redu.

Ker je bila vsebina te seje tako bogata glede raznih vprašanj, bomo o tem še podrobneje poročali v našem listu prihodnjic.

Krvodajalska akcija v Vidmu-Krškem

Sredi preteklega tedna so se v Vidmu-Krškem pojavili veliki avtomobili z znakom Rdečega križa. Dva dni so prevajali ljudi iz Vidma-Krškega, Rake in ostalih okoliških vasi v zdravstveni dom. Dva dni je bilo v tem domu nadvse živahno.

Kri ni bilo tako enostavno oddati. Vsakdo se je moral najprej popisati, nato so mu odvzeli kri, kjer so mu določili krvno grupo in sedimentacijo. Temu je sledil rentgenski pregled in končno še splošen pregled. Navzlic večim pregledom so se ljudje kaj hitro znašli spet na hodniku, kjer je bilo dosti smeha in hrupa.

Prvi dan je bilo 96, drugi dan pa 158 krvodajalcev. Od teh so dobili 56 litrov krvi, ki bo marsikomu rešila življenje. — a.

Poljska partijska delegacija v Trbovljah

Trbovlje, 19. decembra — Danes dopoldne je prišel na obisk v Trbovlje del poljske partijske delegacije.

Gosti so obiskali občinski komite ZKS, zatem pa so si v spremstvu direktorja rudnika

in tehničnega vodstva ogledali trboveljski premogovnik.

Popolodne pa so gostje v razgovoru s člani delavskega sveta in zastopniki uprave podjetja podrobneje razpravljali o delavskem samoupravljanju in o drugem.

Mladina se je razgovorjela z ljudskim poslancem

V nedeljo je bilo v Trbovljah zborovanje mladinskih voditeljev iz celega okraja. Namen zborovanja je bil, da bi se mladina razgovorjela z zveznim ljudskim poslancem tov. Viljem Skrinjarjem o delu skupščine in o nekaterih aktualnih gospodarskih vprašanjih.

Zborovanje je bilo zelo zanimivo. Tov. Skrinjar je uvodoma pojasnil delo in pristojnost obeh zborov Zvezne ljudske skupščine. V nadaljevanju je govoril o zadnjem zasedanju skupščine in o ukrepih za izboljšanje življenjskega standarda delovnih ljudi. Nato je odgovarjal na vprašanja mladine.

Mladinski voditelji so postavljali zelo tehtna vprašanja, kar govori o tem, da se zelo zanimajo za aktualna družbena dogajanja. Tako so na primer načeli vprašanje, zakaj so podjetja tako zelo vezana na toge predpise Narodne banke. Drugo vprašanje se je glasilo: Ali bo povečanje nominalne plače spremljalo zniževanje ali vsaj ustaljenje cen? Nadaljnja vprašanja so bila: Ali bo tovarna »Celuloze« na Vidmu lahko uporabila ustvarjeni dobiček za razna komunalna dela v občini? Zakaj se ne odpravijo regresii in zakaj se podjetjem ne pomaga raje z znižanjem družbenih obveznosti? Ali družbeni plan predvideva večja sredstva za gradnjo novih šol? Kakšne birokratske tendence so prihajale do izraza v razpravi na zasedanju Zvezne ljudske skupščine? Kaj si mladi, nekvalificirani delavci lahko obetajo od novega plačnega sistema itd.

Naročniki „Naše skupnosti“ v našem okraju

V našem okraju je 886 naročnikov »Naše skupnosti«. Največ naročnikov je v Trbovljah (409), najmanj pa na Senovem (29). V ostalih občinah je naslednje število naročnikov »Naše skupnosti«: Zagorje 128, Brežice 83, Sevnica 79, Radeče 56, Hrastnik 56 in Krško 47.

Tako kot v Trbovljah bi se morali potruditi tudi v ostalih občinah. Ta izredno zanimiv list je namenjen predvsem ljudem, ki sodelujejo v raznih organih družbenega upravljanja, zlasti pa še članom delavskih svetov v podjetjih.

Nekatera podjetja so naročila list za vse člane DS. Enako bi lahko storila tudi ostala podjetja, ki jim ne bi smelo biti žal sredstev, kadar gre za vzgojo upravljalcev. Sicer pa tu ne gre za ne vem kako velika sredstva, ki jih podjetja ne bi mogla pogrešati.

Nekateri menijo, da je list »Naša skupnost« premalo razumljiv navadnim delavcem. Morda je res, da so nekateri članki za povprečnega bralca težko razumljivi, toda to še ni razlog za to, da ne bi bili naročeni na ta list. Če bodo namreč naročniki tesno sodelovali z redakcijo lista, bodo kmalu list še bolj približali delavcu, kateremu je tudi namenjen. —nc

OB DNEVU JLA

Danes slavi naša ljudska Armada skupno z vsemi jugoslovanskimi narodi 15-letnico svojega obstoja. Ob tem lepem prazniku nam nehote pohite misli v preteklost, nazaj v leto 1941, ko je bila 22. decembra v mestu Rude v Srbiji z odlokom tovariša Tita ustanovljena Prva proletarska brigada, ki pomeni začetek nove, ljudske, revolucionarne Armade, armade bratstva in enotnosti.

Težka je bila pot, na katero je stopila ta armada. V tistih hudih časih se je kalila v neprestanih bojih s sovražnikom, ki je neusmiljeno pobijal in izseljeval naše ljudi in požigal domove po naših domovini. Vsi jugoslovanski narodi so ponosni na svojo Armado, o katerem herojstvu je prešel glas tudi v druge države. Ponosni — ker vedo, da je to njihova vojska,

vojska, ki jim je izbojevala najdražje — svobodo.

Po dokončni zmagi nad sovražnikom je Jugoslovanska armada stopila z nami z roko v roki v obdobje socialistične gradnje naše domovine. Skupaj s tisoči in tisoči naših ljudi so pripadniki naše Armade zavrhтели krampe in lopate. Pomagali so obnovljati naše porušene kraje, mesta in vasi.

Ko je bila v nevarnost naša neodvisnost, je JLA s svojo močjo in odločnostjo predstavljala nepremagljiv zid vsem, ki so imeli napadalne in osvobodilne namene.

Revolucionarni duh junaške mlade Armade iz časov NOV živi v naši vojski še sedaj in bo zmerom živ. Saj ta tako ne more biti nikoli pozabljen. Armada, sedaj moderna in močna vojska, je v teh letih usposobila na tisoče in tisoče dobrih graditeljev naše socialistične

domovine in dobre branitelje miru.

Naša država je svobodoljubna dežela in njen napor za uvrstitve obrambne moči so le naporji za uvrstitve miru v svetu.

Tovariš Tito je posvetil v teh letih veliko skrb pripadnikom naše Armade in mladincem v predvojaški vzgoji, v kateri se mladinci tik pred vstopom v Armado seznanijo z najosnovnejšim vojaškim znanjem, seznanijo pa se tudi z bogatimi tradicijami naše osvobodilne vojne in o drugem.

Vse to pa je nemajhnega pomena za vzgajanje naše mlade generacije v Armado, ki bo znala čuvati našo neodvisnost, našo svobodo.

Naj živ in se krepi naša Jugoslovanska ljudska armada!

Dušan Opacik, kapetan I. klase.

OTROCI, preberite sporočilo dedka Mraza na 6. strani

Našim naročnikom in bralcem ob Novem letu

S to številko zaključujemo 9. letnik »Zasavskega tednika« — prej »Zasavski udarnik«, »Zasavski vestnik«, »Naše delo«, »Posavski tednik« in sedaj »Zasavski tednik«. Devet let je prihajal naš list v naše domove v Zasavju in Posavju kot informator, svetovalec in obveščevalec, in upamo, da tudi kot dober prijatelj. V vseh teh letih je moral naš list prebroditi marsikatero težavo, kot n. pr. pomanjkanje papirja in denarnih sredstev, preobremenjenost z delom v tiskarnah in še vrsto drugih vprašanj. Vse to in še marsikaj je vplivalo, da list ni bil tak, kakor ste si ga želeli vi in kakor smo si želeli tudi mi v uredništvu. Mnogokrat ste nam pomagali z nasveti, a tudi s kritiko. Želimo si tega tudi v bodoče, kajti le ob skupnih naporih bo list res tak, kakršen mora biti — glasnik in informator vseh delovnih ljudi okraja Trbovlje.

»Zasavski tednik« bo izhajal od 1. maja 1957 že dve leti kot združen list prejšnjega »Zasavskega tednika« in »Zasavskega vestnika«. Od 1. maja lanskega leta imamo skupno glasilo »Zasavski tednik«. Mnogo kritike je bilo od združitve obeh listov: nekateri so se spotikali, češ da pišemo samo iz Trbovelj, spet drugim ni bilo všeč in so trdili, da pišemo samo iz Krškega in Brežic — in obratno. Nekaj pa je, česar se moramo zavedati vsi, to je, da je list glasilo SZDL okraja Trbovlje, ne pa kakšne posamezne občine, kot to morda nekateri mislijo. Res je, včasih je v listu več iz področja ene občine, včasih pa spet iz druge. Temu se je težko izogniti. Ne smemo pa pozabiti, da mora list prinašati oziroma obravnavati tudi druge probleme, kot n. pr. razna politična vprašanja, objavljati mora članke iz kmetijstva, razne gospodarske članke, zanimivosti in vrsto drugega gradiva, ki je splošno značilna in je namenjeno vsem ter se ne more nanašati samo na eno ali drugo občino.

Dopisniki na terenu sodelujejo premalo živo z listom, še manj pa posamezne organizacije SZDL na vasi. Tako bi tudi naše šole po svojih predstavnikih in prosvetnih delavcih lahko več sodelovale pri dopisovanju v list, a tega vendar ne storijo. Če pa že posamezniki pišejo, pa hočejo, da se dobesedno objavi vse tako, kakor so napisali. Omenimo ob tej priložnosti, da smo doživeli primer nekega prosvetnega delavca, ki je samo zato, ker smo neki njegov članek skrajšali — bil je zelo dolg in ga zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli v celoti objaviti — bil silno užaljen in danes več ne piše v list. Nadalje: vse premalo je dopisov o živih, aktualnih stvareh in dogodkih na terenu ter iz vasi našega področja. Ne samo učitelji na vasi in na naših šolah, imamo tudi krajevne pisarne, ki bi prav lahko sodelovale z listom, toda o njih ni duha ne sluha. Vsi ti ljudje bi morali pomisliti, da je list namenjen vsem delovnim ljudem v okraju, zato naj ne bo vasi ali kraja, ki ne bi imel svojega dopisnika v okrajno glasilo »Zasavski tednik«.

Pa še nekaj je, kar smo opazili v času 9-letnega izhajanja našega lista, namreč, da se v list vse premalo oglašajo razni vodilni ljudje, pa naj si bo to okrajnega pomena ali pa v občinskem merilu. Pravilno bi tudi bilo, če bi se naši republikanski ali pa zvezni poslanci od časa do časa oglasili v listu in tako imeli po listu stik s svojimi volivci, ker vedno tudi ne morejo priti med nje. Se je vrsta raznih vprašanj, posebno iz področja prosvete in telesne vzgoje — vsi bi hoteli, da je »Zasavski tednik« poln najrazličnejših novic, toda od raznih organizacij ne dobijo nobenih poročil. Največkrat dobimo za odgovor: »Mi samo delamo in se ne hvalimo!« Takšen odnos do lista pa vendar ni pravilen: kjer je kaj za pohvaliti, naj se pohvali, kjer pa je kaj kritike vredno, naj se graja in kritizira. Tako je pravilno in le tako bo naš list odigral svojo pozitivno vlogo, kot jo mora.

»Zasavski tednik«, kakor ste opazili, dragi naročniki in bralci, izhaja vsak teden na 8 straneh ter ima prilogo »Uradni vestnik okraja Trbovlje«. Vse to dobite za 400 dinarjev letno. To ni pretirano in lahko trdimo, da je »Zasavski tednik« najcenejši list. Kljub temu pa nekateri tako radi pozabijo, da je treba list tudi plačati. Upamo, da bodo vsi prizadeti svojo naročnino poravnali čimprej, mi pa bomo vse, kar smo obljubili, tudi izvršili.

Z novim letom 1957 bomo pričeli prinašati za naše najmlajše novo slikanico »Vrag na Fautinu«, začeli bomo z novim romanom, ki bo zanimiv in privlačen, rečemo lahko, da bo pritegnil vsakega bralca. Vsak teden vam bomo prinašali nadalje zunanjepolitični feljton — seznanjali vas bomo z gospodarskimi novicami tudi s področja Jugoslavije. Zbojžšali bomo še vrsto stvari, vsega seveda ne moremo povedati. — Tudi v letu 1957 bodo ostali vsi naročniki, ki bodo imeli poravnano naročnino, zavarovani za primer smrti po nezgodi ali za primer invalidnosti zaradi nezgode. V letu 1956 je Državni zavarovalni zavod v Videm-Krškem izplačal preko 200.000 dinarjev za zavarovalnino naročnikom »Zasavskega tednika«.

Torej, dragi naročniki, takoj v pričetku novega leta poravnajte naročnino, potem boste imeli vse leto mir. Tudi mi imamo namreč obveze do tiskarne in ostalih, zato je potrebno, da imamo te stvari na čistem. Če omenimo samo, da plača vsak naročnik komaj tretjino dejanskih stroškov za list, ostali denar pa mora list dobiti drugje, potem prav gotovo ne bi čakali, temveč bi takoj poravnali naročnino, ki ni velika.

Naročnina za list ostane tudi v letu 1957 ista kot do sedaj, namreč 400 dinarjev.

V upanju, da nam bodo naročniki ostali zvesti tudi prihodnje leto in da se bo njihovo število še povečalo, želimo vsem SREČNO NOVO LETO 1957!

Uredništvo in uprava »Zasavskega tednika«

Vsak gasilec mora biti član SZDL

Problematika obrti v trboveljskem okraju

V gasilskih vrstah je še vedno premalo žena

Mnogo delovne sile, ki se izučijo obrti, odhaja v industrijo

Kot smo že v prejšnji številki našega časnika poročali je bil 9. decembra v Sevnici plenum okrajne gasilske zveze, kjer so bila podana poročila o dosedanjem in sprejeti sklepi o bodočem delu.

Delovanje gasilske organizacije kot celote je zelo bogato. Za to aktivnost so dali pobudo zveza, sekretariat in sveti.

Na plenumu so ugotovili, da se po vseh konferencah in sestankih govori o vključevanju žena v gasilske organizacije. Stanje pa se ni dosti spremenilo. Pri vsem tem pozabljamo, da žena v vsakodnevni opravili lahko mnogo pripomore k požarni varnosti in nudi prvo pomoč. Ne gre za to, da bi se žena morala udeležiti vsakega požara, temveč da se vključi v to organizacijo, da se seznanji s požarno-varnostnimi ukrepi, da bo tudi otroka vzgajala v tem duhu. Ženski sveti pri občinskih gasilskih zvezah po vsem tem niso odigrali tiste vloge, ki jim pripada, saj število članic ne raste.

Predvsem žene po vaseh so še sedaj podvržene raznim nazadnjaškim vplivom. Tu vmes bi morali poseči gasilci in odpravljati nazadnjaško miselnost ter delati na tem, da bi vsa večja društva imela vsaj po eno desetino žena in deklet.

V mesecu juniju je bil v Radečah seminar za žene, katerega se je udeležilo 24 članic. Poleg praktičnih vaj so na seminarju obravnavali še vlogo žena v današnjem času in v delovanju gasilskih organizacij ter administraciji.

Od vseh je bil najbolj aktiven mladinski svet. Poleg mladinskega seminarja so priredili pionirsko tekmovanje, ki je bilo edino v naši republici.

Delo za mladino je zelo hvaležno. Mladinski svet bo moral še v bodoče sestaviti pester spored dela, ki bo za mladino privlačno, da bo z veseljem zahajala v gasilske domove. Številni pionirjev in mladincev-gasilcev se je zadnje čase dvignilo.

O gasilcih in članstvu v Socialistični zvezi je bilo na zadnji skupščini mnogo govora. Na žalost se stanje do danes ni spremenilo. V našem okraju je še vedno okrog 800 gasilcev, ki niso člani SZDL. Gasilca, ki ni

član omenjene organizacije, si enostavno ne moremo predstavljati. Zato ni čudno, če med gasilci in organizacijo SZDL ni pravega sodelovanja. Prav zato je treba sklepe, ki so bili v zvezi s tem sprejeti na zadnji letni skupščini, v celoti izvajati.

OLO in občine niso v svojih proračunih letos predvidele ničesar za redno vzdrževanje gasilskih organizacij. Zaradi tega se poraja vprašanje, kako še nadalje usmerjati te organizacije.

Industrializacija in razvoj tehnike povzročata zamotane vzroke požarov. Gašenje takih požarov je z vodo brezuspešno. Tako gašenje zahteva moderno opremo in strokovno sposobnega gasilca. Zato bi morala imeti vsaka občina sodobno opremljeno, hitro in sigurno pokretno enotico, da lahko hitro priskoči na pomoč.

Društva po vaseh bi morala skrbeti za požarne baze in popolno opremo, da bi lahko takoj stopila v akcijo pri manjših požarih. Po vaseh, kjer ni gasilskih društev, pa naj bi se organizirale gasilske trojke.

Po vaseh, kjer ni pogojev za vzdrževanje, naj se ne ustanovljajo nova društva, ker le-ta potem životarijo, ne morejo pa se povsem lotiti dela.

Občinski činitelji, predvsem pa sveti za notranje zadeve, ki morajo med drugim skrbeti tudi za civilno zaščito in požarno varnost, bi morali imeti v svoji sredi predstavnike občinskih gasilskih zvez. Tako bi bilo sodelovanje med gasilskimi organizacijami in občini dosti večje. Gasilski prosvetarji pri društvih in občinski gasilski zvezi morajo skrbeti za pravilne odnose gasilstva do političnih organizacij. Opaziti je, da skrbijo gasilske organizacije le za to, da se očuva ljudsko premoženje pred požari in elementarnimi nesrečami. Pozabljajo pa, da so kot državljani socialistične države in člani SZDL ter še posebej kot člani te humane organizacije dolžni skrbeti, da bodo imela gasilska društva pravilne odnose do političnih in ostalih organizacij.

Na področju okrajne gasilske zveze je bilo zabeleženih 76 požarov. Največ jih je bilo na območju občinske gasilske zveze Sevnica, in sicer 17. Pri požarih je bilo okrog 20 milijonov dinarjev škode.

Plenum je vsestransko uspel. Smernice, ki so jih dobili delegati občinskih gasilskih zvez, bodo prenesli v domača društva in skrbeli, da se bodo sklepi v celoti izvajali.

S sindikalne skupščine zagorskih rudarjev

Boljša povezanost z DS

Ni dvoma, da je bila letošnja letna sindikalna skupščina zagorskih rudarjev daleč bolj plodna kot lanske. K temu so prvenstveno pripomogla zelo izčrpana poročila, v drugi vrsti pa plodna razprava. Zelo dobro je opravil svojo nalogo tudi nadzorni odbor, saj je povsem konkretno obrazložil dobre in slabe strani poslovanja upravnega odbora sindikata rudarjev, gradbenega odbora izlaškega kopalnišča in gostišča »Počitniški doma«.

Če bi upravni odbor uspel med letom izboljšati še politično in strokovno vzgojo med svojim članstvom, bi lahko trdili, da v

rudniškem odboru ni ostalo nerešenih nobenih sprejetih sklepov lanske skupščine. Zategadelj bo najnujno potrebno, da bo novi upravni odbor imel to nalogo prvenstveno pred očmi in poskušal uspešno opraviti tudi to važno poslanstvo. Končno je izobraževanje delovnih ljudi trenutno najvažnejša naloga in od temeljnega poznavanja članov posameznih gospodarskih in političnih problemov je dostikrat odvisna proizvodnja.

Lahko bi potrdili, da odlikuje rudniški odbor oziroma celotno sindikalno organizacijo vse večja povezanost in pomoč organom delavskega samoupravljanja. To se vidi najbolj po tem da sta delavski svet in upravni odbor venomer upoštevala koristne nasvete članov oziroma odbornikov sindikata rudarjev. To pa je po drugi strani nadaljnji dokaz, da se je odbor sindikata živo zanimal za probleme delavskega samoupravljanja. Nekoliko slabša stran tega delovanja je DS. Člani se niso povsem dotrli, da imajo dolžnost koder koli in kdaj koli poročati rudarjem o raznih sklepih, kajti le na ta način ne bi kdaj pa kdaj rudarji nepravilno tolmučili raznih umestnih ukrepov in sklepov. Tuč to bo ena izmed važnih nalog novega upravnega odbora.

Nič čudnega, če so v razpravi temeljito spregovorili o življenjskem standardu in mnogih netrebnih razmer v rudniku. Tu ne gre zgolj za večje plače, marveč so v diskusiji omenjali tudi mnoge druge probleme, zlasti glede stanovanj. Se vedno

veliko rudarjev stanuje v neprimernih stanovanjih in kljub prizadevanjem se niso dobili ustreznih bivališč, kjer bi se lahko po svojem težkem delu odpočili. To so res vprašanja, ki jih trenutno ni moč vspešno rešiti, jasno pa je, da bo zahtevalo to v bližnji bodočnosti kakšno koli ustrezno rešitev.

V poročilih je bilo rečeno, da nezgode in obolenja naraščajo. Tudi ta problem terja polno aktivnost sindikalne organizacije.

Skupščini so prisostvovali kot gostje tudi član predsedstva RSDS in predsednik občine Zagorje tov. Lukač. (v)

Občni zbori SZDL v radeški občini

Aktivno sodelovanje vseh članov

Od 18 organizacij Socialistične zveze, kolikor jih je na področju radeške občine, je občine zbere doslej opravilo že osem odborov, medtem ko jih bodo imeli domala vsi ostali v kratkem.

Za po teh nekaj zborih se vidi, da so se letos skoro povsod nanje dobro pripravili, pa naj si bo to v organizacijskem kot političnem pogledu.

Vsi odbori so imeli pred občnimi zbori seje upravnih odborov in predvolilne sestanke, na katerih so člani razpravljali tudi o kandidatih listah, ki jih je za pre postavil odbor. Ljudje so tu večkrat kaj popravili. To je razveseljivo, hkrati pa tudi dober dokaz, da jim le ni vseeno, kakšne ljudi bodo imeli v vodstvu Socialistične zveze.

Vsi ti predvolilni sestanki so bili tudi drugače zelo živahni. Na njih kakor tudi na občnih zborih so ljudje razpravljali o gospodarskih, komunalnih in drugih vprašanjih, o tem, kako bi bolj intenzivno obdelovali svojo zemljo in tako dosegli večji hektarski donos, nadalje je bil govor o izobraževalni dejavnosti v zimskih mesecih, ki bo, kakor vse kaže, zelo razgibana itd.

Mnogi so se tokrat tudi prav živo zanimali za važne zunanje-politične dogodke, zlasti še za razmere na Madžarskem in v Egiptu.

Ze daj časa se v Koprivnici postavlja vprašanje gradnje novega poštnega poslojja. Dosedanji prostor ni primeren, Koprivčani pa bi le radi, da pošta ostane še nadalje pri njih. Zato so pričeli z akcijo za izgradnjo novega poštnega poslojja. Seveda bo o tem izrekla končno besedo direkcija pošte in ostali odločilni činitelji, ki naj bi celotno stvar finančno podprli. Ni slaba zamisel, da bi ob pripravi za izgradnjo nove pošte mislili istočasno tudi na gradnjo primernih prostorov za ambulanto in dvorano za kulturno-prosvetne namene. Oboje je za koprivniški kraj najnujno, in sicer zaradi velike oddaljenosti do zdravniškega, prav tako prostori za kulturno-prosvetno dejavnost. Omeniti je treba, da Koprivčani v pogledu kulturno-prosvetnega dela niso med zadnjimi, kar so že večkrat pokazali. Kmetje so že pričeli med seboj z zbiranjem potrebnega lesa za gradnjo pošte in ostalega. Akcija, ki bi jo veljalo podpreti, se bo še nadaljevala.

Ze daj časa se v Koprivnici postavlja vprašanje gradnje novega poštnega poslojja. Dosedanji prostor ni primeren, Koprivčani pa bi le radi, da pošta ostane še nadalje pri njih. Zato so pričeli z akcijo za izgradnjo novega poštnega poslojja. Seveda bo o tem izrekla končno besedo direkcija pošte in ostali odločilni činitelji, ki naj bi celotno stvar finančno podprli. Ni slaba zamisel, da bi ob pripravi za izgradnjo nove pošte mislili istočasno tudi na gradnjo primernih prostorov za ambulanto in dvorano za kulturno-prosvetne namene. Oboje je za koprivniški kraj najnujno, in sicer zaradi velike oddaljenosti do zdravniškega, prav tako prostori za kulturno-prosvetno dejavnost. Omeniti je treba, da Koprivčani v pogledu kulturno-prosvetnega dela niso med zadnjimi, kar so že večkrat pokazali. Kmetje so že pričeli med seboj z zbiranjem potrebnega lesa za gradnjo pošte in ostalega. Akcija, ki bi jo veljalo podpreti, se bo še nadaljevala.

Okrožno pot pritožbeno sodišče je zavrnilo pritožbo in potrdilo izpodbijani sklep iz tehne razlogov.

Po 243. členu zakona o dedovanju se šteje pred uveljavljenjem tega zakona odrejena fidejkomisarična substitucija, kakor da je ni. Po členu 242 tega zakona se uporablja določilo istega zakona na vse dedščine, glede katerih še ni izdana pravomočna odločba o dedovanju. Odloučen ni dan zapustnikove smrti, temveč samo okolščina, ali je bila zapuščinska obravnava pravomočno končana do 1. julija 1955, ko je stopil v veljavo zakon o dedovanju. Iz spisov izhaja, da se je začela zapuščinska obravnava iz nepojasnjene razloga šele 10 let po zapustnikovi smrti in je okrajno sodišče upravičeno upoštevalo gori navedena zakonita določila in izdalo sklep, kakor da z zavnabe fidejkomisarične substitucije sploh ni bilo.

Ze daj časa se v Koprivnici postavlja vprašanje gradnje novega poštnega poslojja. Dosedanji prostor ni primeren, Koprivčani pa bi le radi, da pošta ostane še nadalje pri njih. Zato so pričeli z akcijo za izgradnjo novega poštnega poslojja. Seveda bo o tem izrekla končno besedo direkcija pošte in ostali odločilni činitelji, ki naj bi celotno stvar finančno podprli. Ni slaba zamisel, da bi ob pripravi za izgradnjo nove pošte mislili istočasno tudi na gradnjo primernih prostorov za ambulanto in dvorano za kulturno-prosvetne namene. Oboje je za koprivniški kraj najnujno, in sicer zaradi velike oddaljenosti do zdravniškega, prav tako prostori za kulturno-prosvetno dejavnost. Omeniti je treba, da Koprivčani v pogledu kulturno-prosvetnega dela niso med zadnjimi, kar so že večkrat pokazali. Kmetje so že pričeli med seboj z zbiranjem potrebnega lesa za gradnjo pošte in ostalega. Akcija, ki bi jo veljalo podpreti, se bo še nadaljevala.

Iz dela odborov ZROJ v trboveljskem okraju Strokovna, pa tudi politična vzgoja in disciplina je potrebna

V Okrajnem odboru Združenja rezervnih oficirjev v Trbovljah je vključenih 789 rezervnih oficirjev iz celotnega zasavskega okrajja. Stevilo je precej visoko in zavzema eno izmed najvidnejših mest v tej organizaciji naše republike.

Kakor so pokazali pravkar končani občni zbori posameznih občinskih odborov organizacije in tudi okrajna letna skupščina, ki je bila v sejni dvorani OLO Trbovlje in se je udeležilo le malo število vseh, v osemih občinah izvoljenih delegatov, lahko rečemo, da delo te pomembne organizacije pri nas le ni najboljše.

Občni zbori v vseh občinah so bili sicer letos prej kot prejšnja leta; morda je tu do neke mere iskati vzrok, da nekateri odbori niso mogli izpolniti vseh nalog, ki so si jih zadali pred letom dni.

Nedelavnost članstva pa se ni odražala samo v izpolnjevanju na zadnjih občnih zbora sprejetih nalog, temveč tudi na drugih področjih. Tu gre zlasti grajati izredno nedisciplinirano obiskovanje strokovnih predavanj, pa tudi v večini primerov slabo udeležbo na zadnjih občnih zbora.

Vsi zavedni člani združenja so mnenja, da je treba temu enkrat za vselej napraviti konec; discipliniranost je pač potrebna povsod, tembolj pa še v organizaciji, kakršna je ta.

Letos je bilo poleg predavanj v posameznih občinskih odborih ZROJ še nekaj drugih prireditiv in ekskurzij, v okrajnem merilu pa je bila izvedena poučna ekskurzija na manever JLA v Postojni. Nekateri rezervni oficirji so na ta le po pomagali v odredih PVV, kjer so delali kot predavatelji, in tudi v raznih drugih društvih in organizacijah so marljivo sodelovali. Ker strokovnih predavanj, ki so sicer nekoliko zaradi neznanja članstva niso mogli izvesti je okrajni odbor organizaciji posvetil temu problemu nemalo pozornosti. Zlasti je razpravljalo o tem, kako naj bi organiziral izobraževalno dejavnost pri rezervnih oficirjih v bodoče.

Po vsestranski presoji je prišel odbor do zaključka, da bi bilo najbolje, če bi se vsak mesec ali dva v posameznih občinah priredili enodnevnih seminarji, na katerih bi nudili rezervnim oficirjem potrebno strokovno izobrazbo.

To je prav gotovo zelo dobra rešitev tega vprašanja in ni dvoma, da bo ugodno vplivala na celoten potek bodočega dela v organizaciji.

Organizacije ZROJ pa namepravajo v bodoče še v večji meri skrbeti tudi za družbeno-politično vzgajanje svojih članov.

Naši zakoni so drugačni!

Iz pravnega postopka

Tovarniška delavka Vera S. je tožila pred okrajnim sodiščem svojega razvezanega moža Jožeta Z. na plačilo neke odškodnine. Toženec je pravočasno prejel vabilo za pripravljani narok, vendar ni prišel k sodišču in je sodišče po tožničnem predlogu izreklo zamudno sodbo, s katero je obsodilo toženca povsem v smislu tožbenega zahtevka.

Zato je toženec predlagal po 13. čl. zakona o pospešitvi pravnega postopka, naj mu sodišče dovoli vrnitev v prejšnje stanje. Istočasno se je zoper zamudno sodbo pritožil in deloma osporaval utemeljenost tožbenega zahtevka.

Okrožno sodišče je po zaslišanju prič zavrnilo predlog toženca na vrnitev v prejšnje stanje. Sodilo je, da ne gre za nepričakovan in neodklonljiv dogodek, ki bi opravičeval postavitev v prejšnje stanje, če je tožencu počila pnevmatika na kolesu, ko se je vozil na pripravljani narok, ki ga je zato amudil.

Na toženčovo pritožbo pa je okrožno kot pritožbeno sodišče spremenilo izpodbijani sklep okrajnega sodišča in je dovolilo

vrnitev v prejšnje stanje zaradi zamude pripravljalnega naroka, razveljavilo zamudno sodbo in zavezo vrnilo prvemu sodišču z naročilom, da razpiše obravnavo v glavni stvari in razsodi ponovno. Iz razlogov:

Toženčeva pritožba je utemeljena. Po pričah je dokazana toženčeva trditve, da si je pri neki priti izposodil kolo, da bi se odpeljal iz svoje domače vasi k nekaj kilometrov oddaljenemu okrajnemu sodišču, da pa mu je pnevmatika na kolesu počila, zaradi česar je prošil drugo pričo, naj bi mu posodila kolo v svrhu udeležbe na pripravljavnem naroku, da pa tega drugega kolesa ni mogel dobiti. Po 13. členu zakona o pospešitvi pravnega postopka se dovoljuje vrnitev v prejšnje stanje, če toženec iz opravičenih razlogov ni mogel priti na narok, na katerem je bila izdana zamudna sodba. Obstajati morajo torej opravičeni razlogi, kakor predpisuje enako tudi 58. člen zakonika o kazenskem postopku. Ni treba, da je dogodek, ki je preprečil pravočasno udeležbo na naroku, nepričakovan ali neodklonljiv, kakor je določeno v prejšnji § 210 civil-

nega pravnega postopka. Novi pravni predpisi postavljajo možnost in dopustnost vrnitev v prejšnje stanje na široko osnovno in je stvar sodišča, da presodi, ali obstajajo zatrjevani opravičeni razlogi, ki so povzročili zamudo. Po pričah je dokazano, da je tožencu počila pnevmatika na izposojenem kolesu in da ni imel možnosti najti pravočasno drugo kolo za udeležbo na pripravljavnem naroku. Uporaba dvokoles je na podeželju brez železniških zvez splošno priznana in jih je šteti za redna prometna sredstva, zlasti pri manjših razdaljah. Zato je toženčeva ovira opravičena razlog, ki mu je preprečila pravočasno udeležbo pri sodnem naroku.

IZ DEDNEGA PRAVA

Janez K., ki je umrl že leta 1945, je bil lastnik kmečkega posestva, pri katerem je bilo v zemljiški knjigi zaznamovana fidejkomisarična substitucija v korist njegovega nečaka Leopolda K. Ker je Janez K. umrl brez oporoke, je sodišče na podlagi zakona dodelilo zapuščino njegovemu bratu Jožetu. Ko je okrajno sodišče odredilo

po občinah. Razen tega pa tudi doslednejše nagrajevanje obrtnih delavcev, normiranje dela in točnejše izvajanje pavšalne odmere in pavšalne plačevanja družbenih obveznosti, upoštevajoč seveda tako merilo, ki bi v obratih ustvarilo potrebno stimulacijo in upoštevalo načelo enakosti obeh sektorjev. V zvezi s tem bi bilo koristno izenačiti delovne pogoje družbenih in zasebnih delavnic, saj bi bilo tedaj omogočeno tekmovanje v kvaliteti dela, kakor tudi v pisani izbiri izdelkov in v nižjih cenah.

Opaza se, da se cene, tako v industriji kot v uslužnostni obrti, dvigajo. Temu je po mnenju obrtnikov (in to bo verjetno držalo) največ kriva visoka cena raznega materiala, zlasti lesa, usnja in kovin; delno pa tudi predpisan isti odstotek obresti na osnovna in obratna sredstva kot v industriji, kar pa seveda ni v sorazmerju, zlasti če pomislimo, da je obrtna dejavnost na nižji gospodarski razvojni stopnji kot industrijska.

Opaza se, da se cene, tako v industriji kot v uslužnostni obrti, dvigajo. Temu je po mnenju obrtnikov (in to bo verjetno držalo) največ kriva visoka cena raznega materiala, zlasti lesa, usnja in kovin; delno pa tudi predpisan isti odstotek obresti na osnovna in obratna sredstva kot v industriji, kar pa seveda ni v sorazmerju, zlasti če pomislimo, da je obrtna dejavnost na nižji gospodarski razvojni stopnji kot industrijska.

Zbori volivcev na Senovem

ZBORI VOLIVCEV. — Občinski ljudski odbor na Senovem je do nedavnega izvedel na svojem celotnem področju vrsto dokaj plodnih zborov volivcev. Volivci so se na zborih podrobno seznanili z delom občinskega ljudskega odbora, nadalje za važnimi gospodarskimi in zunanje-političnimi dogodki.

Poleg predsednika in tajnika senovske občine se je večina vseh zborov volivcev udeležila tudi podpredsednik OLO in ljudski poslanec senovske občine, tov. Tone Zupančič, ki je volivcem na teh sestankih obrazložil razne aktualne probleme iz domačega gospodarstva, pa tudi iz mednarodnega političnega razpleta v zadnjem času.

Na teh zborih je bilo živahno. Volivci so aktivno sodelovali v razpravi, stavljali vprašanja in predloge in se živo zanimali za mnoge stvari, ki so aktualne.

Med uspešno izvedene zore volivcev sodi tudi zbor v Koprivnici, ki je veljal za področje tega kraja ter vasi Veliki Dol, Veliki Kamen in Mrčna sela. Prebivalci so se ga udeležili v precej lepem številu. Predsednik občine je poročal o delu občinskih organov, nato pa so volivci razpravljali o gospodarskih, komunalnih in drugi dejavnosti. Zlasti so se zanimali glede pouka na kmetijsko-nadaljevalni šoli v Koprivnici ter podudarijal važnost te šole. Solški odbor in upravitelj te šole sta že določena in namerava šola v kratkem pričeti s poukom. Volivci so nadalje govorili tudi o važnosti kolektivnega zavarovanja živine, v Solški odbor gimnazije na Senovem pa so imenovali nekaj svojih zastopnikov.

Ker v Koprivnici doslej še niso imeli potrošniškega sveta, so ga sedaj izvolili in mu zadali potrebne naloge.

Ze daj časa se v Koprivnici postavlja vprašanje gradnje novega poštnega poslojja. Dosedanji prostor ni primeren, Koprivčani pa bi le radi, da pošta ostane še nadalje pri njih. Zato so pričeli z akcijo za izgradnjo novega poštnega poslojja. Seveda bo o tem izrekla končno besedo direkcija pošte in ostali odločilni činitelji, ki naj bi celotno stvar finančno podprli. Ni slaba zamisel, da bi ob pripravi za izgradnjo nove pošte mislili istočasno tudi na gradnjo primernih prostorov za ambulanto in dvorano za kulturno-prosvetne namene. Oboje je za koprivniški kraj najnujno, in sicer zaradi velike oddaljenosti do zdravniškega, prav tako prostori za kulturno-prosvetno dejavnost. Omeniti je treba, da Koprivčani v pogledu kulturno-prosvetnega dela niso med zadnjimi, kar so že večkrat pokazali. Kmetje so že pričeli med seboj z zbiranjem potrebnega lesa za gradnjo pošte in ostalega. Akcija, ki bi jo veljalo podpreti, se bo še nadaljevala.

O tem in podobnem so razpravljali na zboru volivcev v Koprivnici — o lokalnih vprašanjih, komunalnih zadevah, pravihlih poti, malih asanacijah itd., se razpravljajo tudi po drugih vaseh, kjer so ti zbori. Vse dosedanje izkušnje kažejo, da so zbori volivcev koristni za delo občinskih organov, ki jih sklicujejo.

Ob 15. obletnici JLA

PO ŽELEŽNIŠKI CESTI od Savskega Marofa do Kumrovc

Velika pridobitev za vso državo — še večja pa za prebivalstvo ob Sotli, na Bizeljskem, Klanjcu in Kumrovcu, pa tudi za ostale predele, Podčetrtek in še druge bo, ko bo železniška proga tamkaj v celoti dograjena. Sanje tamošnjega prebivalstva še izza Avstro-Ogrske in pozneje stare Jugoslavije so se sedaj izpolnile. Enote JLA in ostali so izvojevali eno izmed velikih zmag: obljuba, da bo stekla železniška proga do Savskega Marofa do Kumrovc do letošnjega 22. decembra, ko bo praznova 15-letnica rojstva JLA, je uresničena. Herojski napori enot JLA in vseh ostalih, ki so gradili to želez-

se bo razvijal tudi blagovni promet in razbremenila se bo nadalje proga proti Zidanemu mostu.

Ko bo celotna zamisel uresničena...

Ne bodo pa ostali samo pri izgraditvi železniške proge od Savskega Marofa do Kumrovc.

Dve, do tri ure skrajšana pešpot

Ravno deset dni pred slovesnim trenutkom, ko bo stekla ta železnica, smo si ogledali progo Savsko Marof — Kumrovec. Po končanem ogledu smo se ustavili v Bistrici. Bil je tamkaj ravno semanji dan. Zelo živahno je bilo. Marsikdo je prišel tudi po tri ure daleč in še več. Za te ljudi bo z dograditvijo nove železniške proge skrajšana pot na pol ure. Res lepa pridobitev.

Na doslej zgrajeni progi šest postaj

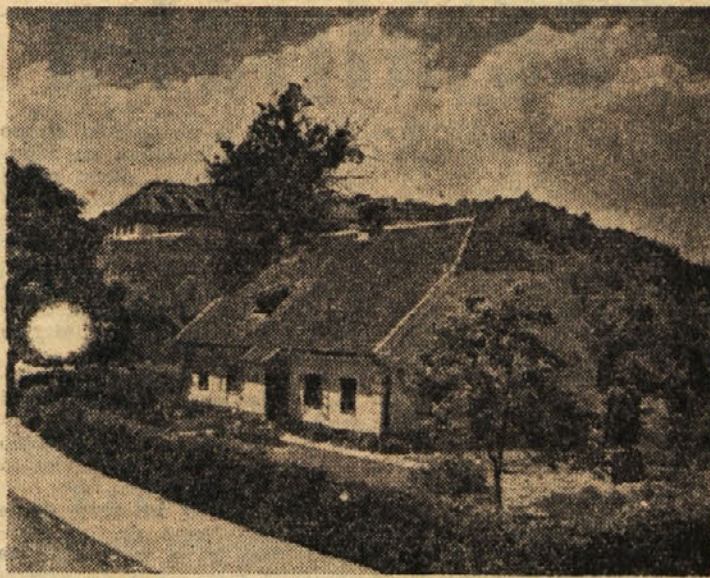
Železniška proga od Savskega Marofa do Kumrovc je dolga 32 kilometrov ter ima 6 postaj in sicer: Savski Marof, Sutla, Kraj Donji so postajališča, Rakovec, kamor bodo imeli najbližje iz Kapel, ter postajališče Rozga. Dubrovica bo postaja, medtem ko bo na postaji Draše — Bizeljsko tudi postaja za tovorni promet. Nadaljnja postaja bo Klanjec in končno, kamor bo proga do 22. decembra dograjena Kumrovec — rojstni

Po zemlji, kjer teče nova železnica, oziroma kjer je bila izvršena regulacija Sotle, je bilo storjeno tudi nekaj škode, toda v primeri s koristmi nove proge in regulacije pa te škode še zdaleč ne morejo primerjati. Sicer pa je ta zadeva v rokah pristojnih organov in se bo vprašanje tudi zadovoljivo uredilo, vsaj tako so nam povedali in bo najbrž držalo.

Ljudstvo vzdolž nove železnice in reke Sotle je zadovoljno. Spet imajo priložnost videti, da je oblast, ki jo imamo danes, res prava oblast in kar je glavno, ljudska oblast. Če ta nekaj obljubi, potem to tudi izvrši, ne pa tako, kot prej v bivši Jugoslaviji in še v stari Avstriji, kjer so ljudstvo največkrat z obljubami vlekli za nos. In še nekaj velikega bo doprinesla ta nova železniška proga, namreč k utrjevanju bratstva in enotnosti narodov Jugoslavije. Prebivalci z obeh strani reke Sotle in proge. Slovenci in Hrvati, so v skupnem delu pomagali in žrtvovali, od čigar bodo imeli sedaj tudi skupne koristi, kar je spet velik prispevek k utrjevanju bratstva in enotnosti ljudi. Omenimo še, da so pri postaji Draše-Bizeljsko zgradili most, ki je bil skladen leta 1952, skupno Slovenci in Hrvati. Imenujejo ga most »bratstva in enotnosti«.

In še nekaj za zaključek

Z gradnjo te proge, ki bo izročena svojemu namenu 22. decembra, ko bo naša JLA praznovala 15. obletnico svoje ustanovitve, pa so se še bolj utrdile vezi med našimi delovnimi ljudmi in borci JLA, saj so to železnico skupno gradili in skupno prenašali vse težave. Ljudstvo pa je imelo ob tej gradnji priložnost videti in spoznati, da

Rojstna hiša tov. Tita v Kumrovcu

je naša Armada ljudska, ki pomaga povsod, kjer to terjajo koristi naše skupnosti — ne pa kakor nekoč, ko je bila armada daleč proč od ljudstva. Naša JLA je zrastle in se kalila v borbi. Ze takrat je dobila ime ljudske armade, danes pa to še mnogo bolj dokazuje, ko vedno in povsod pomaga pri graditvi socialistične Jugoslavije.

Pri gradnji nove železniške proge pa so bile seveda tudi težave in nevšečnosti, saj je letos do meseca maja nagajalo vreme. Na dolžini proge 32 kilometrov je bilo treba napraviti 4 betonske mostove, ki so jih gradile enote JLA, poleg tega pa je bilo zgrajeno okrog 90 manjših objektov, raznih propustov in podobno. Za regulacijo Sotle je bilo treba odkopati 800 tisoč kubičnih metrov zemlje. Od tega je 70 odst. vseh del že končano. Celotna regulacija je namreč predvidena do poletja 1957. Za nasip proge je bilo porabljenih 360.000 kub. metrov zemlje in kamenja. Brez pomoči vojakov JLA bi to gigantsko delo bilo težko opravljeno do določenega roka. — Na progi do Kumrovc je bilo nadalje treba prodreti velik tunel v dolžini 180 metrov, ki so ga gradile enote JLA. Predor Zelenjak — tako ga imenujejo — je zahteval mnogo naporov. Danes so ti napori že prebrodeni — in 22. decembra, dan JLA, bo dan izvršene obljube. Še brnijo in ropotejo kamioni, traktorji in

buldožerji — zadnja dela se opravljajo. Vsak hoče doprinesiti svoj delež k veliki zmagi, ki so jo skupno izvojevali Slovenci, Hrvati in borci JLA in tako v tem velikem delovnem podvigu še bolj učvrstili vezi, ki vežejo narode Jugoslavije. Vsem graditeljem, borcem, delovnim ljudem, inženirjem in projektantom pa ob tej zmagi iskrene čestitke ob 15. obletnici DNEVA JUGOSLOVANSKE LJUDSKE ARMADE.

Zbral in uredil Stane Suštar

Jugoslovanska armada

Sem iz generacije, ki je zagledala luč sveta v začetku okupacije. Kako je bilo v stari Jugoslaviji in kakšna je bila jugoslovanska armada, vem le iz pripovedovanja v šoli in doma. Od okupacije se spominjam samo zaklonišča, kamor smo bežali pred bombardiranjem. Nisem razumela zakaj bežimo v tiste temne rove, kajti jaz sem se počutila povsod varno, samo da je bila mama z mano. Tako so pretekla moja otroška leta, iz katerih imam le nejasne spomine. Kako sem gledala, ko sem zvedela, da so se v tem času pri nas zgodile velike reči.

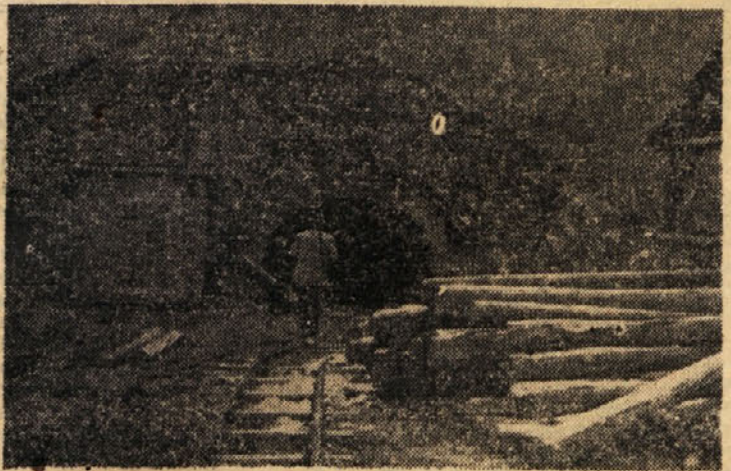
Jugoslovanska armada, ki je danes močna in vzorno urejena, se je v letih okupacije borila z mnogimi težavami. Kakor voda, ki se zbira v majhnih kapljicah in potokih pod zemljo in nato prvine kot mogočna reka na dan, tako je nastajala tudi naša armada. V začetku je bilo borcev zelo malo, nato pa jih je prihajalo v partizane vedno več in več. Okupator se najprej niti zmenil ni zanje, toda ko je prejemal od njih vedno več udarcev in ko je vedno več ljudi odšlo v gozdove, se je bil okupator prisiljen braniti. Sovražnik ni mogel razumeti, kako se more vojska, ki je tako slabo oborožena in oblečena, ki trpi pomanjkanje, postaviti v bran njegovi moči. In vendar je ta vojska vzdržala štiri leta krvavih borb do zmage nad sovražnikom. Dosegla je, da so jo v svetu priznali za edino pravo redno jugoslovansko vojsko. FLRJ je danes uvrščena med prve države, ki imajo močno in disciplinirano oboroženo silo. Prepričan sem, da se nas naši sovražniki ne bodo zlepa upali lotiti, ker vedo, da bodo imeli opravka s popolnoma drugačno armado, kot je bila stara jugoslovanska vojska, ki jo je prvi piš odnesel, njeno vodstvo pa je zbežalo na varno in prepustilo ljudstvo samemu sebi.

Naša jugoslovanska armada s Titom uživa zaupanje ljudstva, ki vidi v njej svojo moč in varnost. Zaupalo ji je v dnevnih težkih izkušnjah in zaupa ji sedaj v svobodi.

Nevenka Rozin

SENOVO

LJUDSKA TEHNIKA PŘICELA Z DELOM — Pred kratkim so tudi na Senovem ustanovili iniciativni odbor Ljudske tehnike. V ta odbor so bili izvoljeni tovariši, ki kažejo mnogo volje za delo na tem področju, katero je bilo na žalost pri nas do sedaj precej zapostavljeno. Poleg dela v različnih sekcijah, ki je v načrtu, je trenutno največ zanimanja za delo v avtomotorski sekciji, ki bo imela verjetno največ članov. Zanimanje za to sekcijo je veliko, zlasti še, ker smo zvedeli, da bo občinski ljudski odbor skušal ugoditi sekciji s preskrbo primernega vozila za učenje. Tako kot do te sekcije, je precejšnje zanimanje zlasti med mladino tudi za delo ostalih sekcij, ki naj delujejo v okvirju Ljudske tehnike. Vsekakor bo ljudem v senovski občini, posebno pa mladini, z Ljudsko tehniko zagotovljeno še eno področje, kjer se bodo lahko uveljavljali z delom, saj je ravno med mladino posebna želja do seznanjanja in učenja na tem področju.

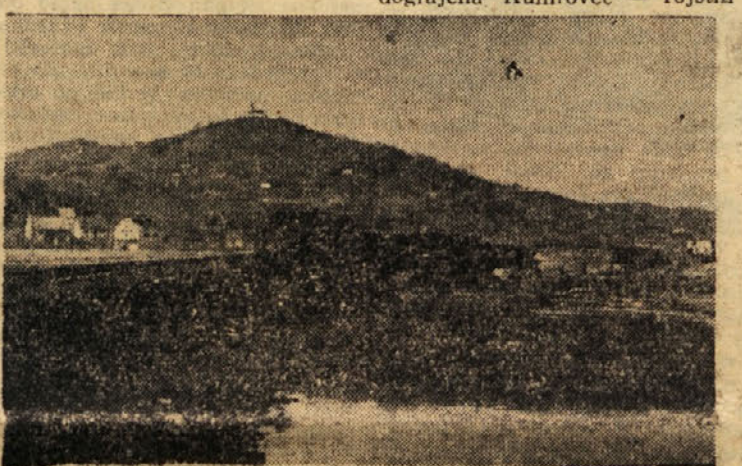

Na sliki vidite 180 metrov dolg predor Zelenjak na progi Savski Marof—Kumrovec, ki so ga gradile enote JLA

nico, so končani. Proga bo stekla letošnjega 22. dec., ob kateri priložnosti pričakujejo v teh krajih obisk najvišjih jugoslovanskih državnikov. Prebivalstvo z vseh postaj ter iz bližnje in daljnje okolice se vneto pripravljajo na ta praznik. Postaje Savski Marof — Sutla — Rakovec — Rozga — Dubrovica — Draše — Bizeljsko — Klanjec in Kumrovec pričakujejo obisk visokih gostov...

Želja in dolgoletne sanje ljudi z Kumrovc, Bizeljskega in ostalih krajev so uresničene. Enote naše JLA, ki so gradile to progo, so skupno z graditelji sklenili: do 22. decembra letošnjega leta, 15. obletnice JLA, mora biti proga dograjena. Delajo noč in dan v dveh delovnih izmenah.

Želja in dolgoletne sanje ljudi z Kumrovc, Bizeljskega in ostalih krajev so uresničene. Enote naše JLA, ki so gradile to progo, so skupno z graditelji sklenili: do 22. decembra letošnjega leta, 15. obletnice JLA, mora biti proga dograjena. Delajo noč in dan v dveh delovnih izmenah. Železniška proga od Savskega Marofa do Kumrovc, je velika gospodarska pridobitev za vso državo, še posebej pa za kraje, ki leže desno in levo ob tej železniški progi. Že v stari avstro-ogrski monarhiji so jim obljubili to železnico. Ta obljuba se je vlekla tudi ves čas vladavine predvojnne Jugoslavije. Šele socialistična Jugoslavija je željo in sanje tega prebivalstva izpolnila. Gradnja te železnice je toliko bolj pomembna, ker so jo gradile tudi enote JLA, ki so doprinesle h gradnji največji delež. Sedaj so sanje tega odmaknjene in pozabljene sveta postala stvarnost: našim najbolj pasivnim krajem in hkrati najbolj gosto naseljenim predelom v obsoletjski dolini in Hrvaškem Zagorju ter Bizeljskem bo ta proga vrata v široki svet. Doslej so le redke in slabe

Vlak je pravkar zapustil novo postajo Kumrovec

temveč v načrtu je prihodnje leto gradnja proge do Podčetrteka in priključek na mariborsko železniško progo. Kje se bodo obe progi združili, še ni določeno, vendar so na razpolago štiri variante. Pa še prebivalci Dobove in okolice bodo imeli korist, kajti ta proga se bo priključila od postaje Obrežje na Dobovo. Ta priključek bo skladen prihodnje leto. Nasip je bil zgotovljen že letos, tako da bo drugo leto stekla tudi ta proga. Tu di Dobovi in okolici se obeta lepa zveza s temi kraji. Ko bo celoten načrt izvršen, bo lahko vsak vlak na progi Maribor — Zagreb vozil dve uri manj kot sedaj na progi Maribor — Zidani most — Zagreb

kraj našega maršala Tita. Računajo, da bo na postajo Draše — Bizeljsko gravitiralo okrog 2600 prebivalcev, na postajo Klanjec iz Orešja in okolice pa spet preko 1000 prebivalcev.

Prav velike važnosti bo za Bizeljsko tovorna postaja na postaji Draše-Bizeljsko Računajo, da bodo imeli uvoza 69 vagonov, izvoza na tej postaji pa 403 vagonov, in to predvsem vina, sadja, kmetijskih pridelkov, živine, drv in ostalega. Promet, ki se bo razvijal po tej progi, bo mnogo cenejši kot sedanji s konjskimi vpregami ali tovornimi avtomobili. To bo velika gospodarska pridobitev — tako zatrjujejo skoro vsi na Bizeljskem in v okolici.

To pa je most »Bratstva in enotnosti« pri postaji Draše-Bizeljsko

Šola za armado in življenje

Nad starodavnim mestecem, ki ga deli Sava v Videm in Krško, se visoko pod nebom še v popoldanskih urah prepljujejo meglene sapice. Pust, mrzel zimski dan je. Čez umazano reko razpetega starega mostu smo odšli z našim vozilom z Vidma proti Krškemu. Peljemo se na obisk k odredu predvojaške vzgoje, ki je — tako so nam povedali na vojnem odseku v Trbovljah — najboljši v našem okraju.

Na dvorišču za poslopjem videmsko-krške občine se zbirajo mladinci, kmečki fantje iz okolice. Povprašamo in zvedo, da imajo »predvojaško«. Malo kasneje je iz prikupno toplih gimnazijskih sob že slišati besede o puški in drugem vojaškem orožju ter še o nekaterih drugih prav zanimivih rečeh. Fantje stvari močno zanimajo in jim slede v največji tišini.

Ko je bila ura šest, so se po treh urah spet vrnili na svoje domove. Medtem je padla na mesto že noč.

Občinski odred predvojaške vzgoje v Vidmu-Krškem šteje 300 mladincev, mladih, arepkih fantov, polnih vere v življenje, ki je še domala vse pred njimi. Ti bodoči vojaki JLA so razdeljeni v štiri čete. Prvo, delavsko, sestavljajo v glavnem mladinci iz tovarne Celuloze in roto papirja, ostale pa so kmečke čete. V njih najdete fante iz neposredne krške in videmske okolice, pa iz Leskoveca in Rake ter Velikega Trna.

»Dobri so ti naši mladinci,«

nam v razgovoru pravi komandant odreda, tov. Slavko Kunčič. »Skoro vsi so delavni in vztrajni in disciplinirani, obiskovanje vaj jim je prijetno. Nekateri neverjetno krasno dojemajo vse snov, tako da se mora človek nehati nad njimi veseliti...«

Delo odreda je zelo razgibano. Mladinci so zlasti navdušeni strelci, njihovo delo pa je opaziti tudi na drugih področjih. Celo svojo pevsko skupino imajo! Sedaj, v dneh pred velikim praznikom imajo njeni člani vaje dan za dnem. Za nastop na slavnostni akademiji hočejo biti pač dobro pripravljani.

Če smo prej že omenili, da so navdušeni strelci, povemo še, da so pri tekmovanjih v tej športni vrsti dosegli tudi nekaj prav lepih uspehov. Najlep-

ši pa je prav gotovo prvo mesto na medodrednem tekmovanju za prvenstvo okraja.

Prebivalci te občine tudi vedo, da ni bilo niti ene pomembnejše prireditve, tako v mestu kot v okolici, ki se ne bi je udeležili pripadniki PVV.

S komandantom odreda smo se povzpeli po strmih in ozkih stopnicah hiše, kjer je nekoč živ Valvazor, do odrednega kabineta. Še prej pa smo si na občini pri referentu za narodno obrambo ogledali vzgledno kartoteko o vsakem obvezniku predvojaške vzgoje.

V majhni, skoro premajhni sobi je vse lepo urejeno. Vsaka stvar je na svojem mestu, čisto po vojaško.

Po sredi so z leve in desne v

Del odreda predvojaške vzgoje v Vidmu-Krškem, ki je najboljši v okraju in med prvimi v republik

Šef nadzorne sekcije za gradnjo proge in regulacijo reke Sotle inž. Branko Ašenberg je danes ob veliki delovni zmagi prav gotovo zadovoljen

ceste povezovale te zapuščene kraje, kajti iz mnogih tamkajšnjih naselij drže edino le slabi, blatni kolovozi. — Lepi so ti kraji ob Sotli. Reka Sotla je te kraje večkrat na leto preplavljala, pod vodo so bili travniki in polja in uničevali so se poljski pridelki. Sedaj pa so reko Sotlo na mnogih krajih skupno z gradnjo železnice regulirali. To bo za te kraje tako rekoč dvakratni dobiček. In kar je posebno važno — koliko dragocenejša časa bo sedaj z začetkom obratovanja železnice prihranjeno delovnim ljudem, na kateri

Zemljiška knjiga - kataster - davki

V zadnjem času so bili in so še na vsem področju občinskega LO Brežice — kot po vsej republiki — sestanki in občni zbori terenskih organizacij SZDL. Na vseh teh sestankih se razvijajo obsežna debata o preteklem in bodočem delu odborov, skoraj vedno pa so glavno vprašanje teh debat davki. »Davki so previsoki« — trdijo nekateri, zlasti da so nesorazmerni, »napačno odmerjeni«, jih dopolnjujejo drugi. Gre seveda za kmečke davke — za zemljarino.

Kaj je res? Ali so davki res tako napačno odmerjeni in v tolikih primerih? In če so — kje je iskati krivdo za to in kako to vprašanje urediti.

Kmetje dobro vedo, da so davki bili in da bodo, ker pač mora vsak državljan v tej ali oni obliki dati svoj prispevek za skupne potrebe. Ne tožijo zaradi davkov, ampak zaradi njihove odmere. Stevilo teh pritožb pa kaže, da nikakor ne morejo biti vse neutemeljene.

V zvezi s takimi številnimi tožbami, pritožbami in vprašanji je občinski odbor SZDL v Brežicah sklical konferenco vseh tistih, ki bi mogli zadevo urediti ali vsaj pojasniti in najti pot in način, kako to vprašanje rešiti. Na tej konferenci pa so bile s konkretnimi primeri ugotovljene v naslednjem navedene okolnosti, ki bodo verjetno pojasnile vse pritožbe s terena. Seveda moramo že vnaprej povedati, da s tem ugotovljene nepravilnosti še niso odstranjene. Želimo le pojasniti, katere pritožbe so upravičene in kako jih je mogoče rešiti in urediti.

Vse te pritožbe o davkih, navedenih na raznih sestankih, je mogoče razdeliti v dve skupini: na večjo, kjer pritožbe nimajo posebnih utemeljitev, in tudi na manjšo, kjer so pritožbe utemeljene na različne načine in z različnimi dokazili.

V prvo skupino sodijo pritožbe vseh tistih, ki se pritožujejo proti visokim davkom, vendar sami ne navajajo, kje naj bi bila napaka. Ne mislimo trditi, da ni res, da so davki nizki, oziroma da niso visoki, vsaj ne v vseh primerih. Očitno pa prizadeti ljudje le primerjajo letošnje davke z lanskimi, ne upoštevajo pa, da je bila letošnja najnižja davčna stopnja zvišana od 6 na 13%, sorazmerno s tem pa tudi ostale. Toda namen tega članka ni, da razpravljamo o primernosti ali neprimernosti višine kmečkih davkov — ne zato, ker bi tega vprašanja ne hoteli sprožiti, saj o njem razpravljajo tudi Zvezna ljudska skupščina v zvezi z vprašanjem dviga našega standarda — ampak zato, ker bi želeli predvsem ugotoviti vzroke nepravilnih ali nepopolnih odmer davkov in nakazati možnosti, kako to popraviti in urediti.

Drugo skupino pa predstavljajo tiste pritožbe, ki jih prizadeti utemeljujejo — običajno s primerjavo višine davkov sosedov ali sosaščanov, ki imajo enaka ali večja oziroma bolj donosna posestva.

V teh primerih pa se res pokažejo večkrat nepravilne odmere, čeprav — saj povemo takoj — brez krivde ali napake v delu oblasti, pa tudi brez krivde davčnih zavezancev.

Oglejmo si najprej, v kakšnih oblikah in okolnostih se lahko pokažejo te nepravilne odmere.

1. Kmet, ki je posedoval po

sestvo, a je po oporoki ali po dogovoru, sklenjenem na zapuščinski obravnavi, oddal nekaj parcel sorodcem — bratom in sestram — ugotovi, da je še vedno obremenjen za celotno bivše posestvo staršev. Parcele, ki jih je dejansko oddal, in katerih ne uživa več, pa mu dvigne davčno stopnjo, s čimer se mu davek še bolj zviša.

2. Enako večkrat kmetje ugotovijo, da so obremenjeni z davki tudi za parcele, ki so jih sami ali pa njihovi starši že davno odprodali ali izročili drugim in jih ne uživajo več.

3. Pogosti so primeri, da je kmet obdavljen n. pr. za vinograd, dasi je na tej parceli že vrsto let samo pašnik. Seveda so enako pogosti tudi nasprotni primeri, da je kdo obdavljen za pašnik, na katerem pa je mlad, roden vinograd. Če sedaj prvi primerja svoje davke z drugimi, ni čuda, da glasno — in tudi upravičeno — toži o nepravilni odmeri davka. Taki primeri so tudi najpogostejši.

4. Kmet primerja svoje za močvirjene ali kamnite njive z morda manjšimi, toda rodnimi njivami sosedov, primerja pridelek in višino davkov — pa se upravičeno pritožuje.

5. Kmet toži, da ima nesorazmerno visoke davke in končno ugotovi, da je obremenjen tudi za celo posestvo ali za del posestva drugega.

Preden preidemo na vprašanje vzrokov za takšna stanja in možnosti za ureditev teh, si pa oglejmo, kako se davek — zemljarina — odmerja in na čem temelji.

Po zakonu je osnova za odmero zemljarine kataster in po katastru ugotovljen dohodek. Ta dohodek pa je odvisen od velikosti celotnega posestva enega davčnega zavezanca, od kulture posameznih parcel (najvišji dohodek dajejo vinogradi, tem slede njive itd.) in od bonitete parcel, to je od razreda, v katerem je parcela. Kataster združuje parcele istih lastnikov v posestnih listih, katerih ima en posestnik seveda lahko več. Pripis parcel ali odpis teh v posestnem listu pa lahko izvrši kataster le na podlagi zemljiškoknjžnega sklepa okrajnega sodišča. Brez takega sklepa kataster ne more spremeniti lastnika pri kakršni koli parceli in je ne more prenesti v posestni list drugega posestnika. Brez takega prenosa pa tudi ni možen prenos davčne odmere na drugega.

Kdor hoče torej doseči, da se pripíše ali odpíše kakšna parcela v njegovem posestnem listu, mora začeti postopek pri okrajnem sodišču — v zemljiški knjigi. Le v zapuščinskih zadevah sodišče izvede prenos lastninske pravice na dediče po uradni dolžnosti, pa še v teh primerih je potrebno, da dediči predložijo sodišču potrdila o plačanih davkih vseh sosedov. V vseh ostalih primerih pa mora tisti, ki hoče doseči spremembo lastnine in spremembo v posestnem listu — s tem pa tudi spremembo pri obdavčenju — sam podati predlog v zemljiški knjigi in predložiti pogodbo, na kateri mora biti podpis prejšnjega lastnika overjen od sodišča. Obenem mora predložiti potrdilo o plačanih davkih za oba oziroma za vse pogodbenike in pa se potrdilo, koliko obdelovalne zemlje ima tisti, ki je zemljišče pridobil. Vsa ta potrdila izdaja občinski ljudski odbor.

Da bi se take zadeve čimprej rešile, je torej potrebno, da dediči predložijo sodišču potrdila o plačanih davkih za vse dediče (k čemer so tudi redno poklicani), sodišče pa bo glede celih sklepe tudi delno, le v izrednih primerih, da se bo tako zmanjšala razlika, medtem ko glede delnih parcel seveda ne more storiti ničesar, dokler te niso razdeljene po katastru.

K 2.). Za odpis parcel, ki so bile prodane, darovane ali kako drugače izročene drugim lastnikom, pa je potrebno, da tisti, ki je kupil oziroma pridobil parcelo, ali pa tisti, ki se je od parcel ločil, vložijo v zemljiški knjigi okrajnega sodišča vlogo in predložijo pogodbo in že prej omenjena potrdila. Le prepogosto se dogaja da sodi prodajalec, da je zadeva že urejena s tem, da je podpisal pogodbo, pozablja pa, da se v teh primerih prenaša lastnina (in s tem tudi odmera davkov) le na pod-

lagi vloge enega od pogodbenikov in ne po uradni dolžnosti. Glede povračila davkov velja seveda isto, kot smo omenili že prej.

K 3.). V teh primerih gre za spremembo kulture posameznih parcel. Seveda ni vseeno, ali je parcela označena kot vinograd ali kot pašnik. Med zadnjo vojno, pa tudi po vojni so se izvršile številne spremembe kultur. Zlasti med vojno, v času, ko so naseljeni Kočevarji obdelovali naša polja, predvsem vinograde opuščali, ker jih niso znali obdelovati. Ravno tu je največ sprememb. Toda v prejšnjih letih, ko se davek ni odmerjal po katastru, ampak po dohodku, je le malokdo priglasil te spremembe (dasi je vsak to dolžan storiti v 60 dneh). To je tudi razumljivo, saj sprememba kulture takrat ni vplivala na višino davčne odmere, mašuje se pa sedaj. Teh priglasitev je namreč v zadnjem času naenkrat toliko, da jih kataster nikakor ne more rešiti sproti. Nastali so zaostanki. V letu 1955 in 1956 je katastrski urad sam izvršil splošno revizijo kultur v 14 katastralnih občinah. Geo-zavod v Ljubljani pa v nadaljnjih 28 katastralnih občinah naše občine. Neregledanih pa je ostalo še nadaljnjih 20 katastralnih občin, in to pretežno dolinskih, kjer ni tako številnih sprememb. Vendar pa zaradi že omenjenih vzrokov katastrski urad teh, na terenu že ugotovljenih sprememb še ni mogel dokončno urediti in jih sporočiti upravi za dohodke. Zato te spremembe v letu 1955 pri odmeri davkov še niso bile upoštevane, razen v nekaterih posameznih in kričevih primerih, ko so bile zadeve rešene posamezno. Vse te spremembe pa bodo sporočene upravi za dohodke najpozneje do maja 1957 in bodo upoštevane najkasneje pri tretji ali četrti akontaciji prihodnjega leta.

V tej zvezi naj omenimo še vprašanje tako imenovanih »vrtičkarjev«, to je tistih, ki imajo poleg stanovanjske hiše največ še 10 arov kakršne koli zemlje. Vsi ti so oproščeni dohodnine od kmetijstva, morajo pa vsi (tudi tisti, ki so že od sedaj bili oproščeni davkov), ponovno, najkasneje pa do 31. dec. 1956, vložiti pri pristojnemu uradu kolkovano prošnjo za oprostitve davka. Tej prošnji pa morajo priložiti izjavo, podpisano od dveh prič in overjeno od pristojnega občinskega LO, da na področju FLRJ nimajo drugega zemljišča razen omenjene površine (dvorišča) do 10 arov, za katero prošni oprostitve.

K 4.). Podoben, kot za spremembe kultur, je tudi položaj pri spremembah bonitetnih razredov posameznih parcel. Boniteta, rodnost tal, se spreminja. V nižjih legah se zemlja nanaša, postaja višja, nivo talne vode pa pada. S tem se prejšnja močvirja, pašniki spreminjajo v njive (sprememba kulture), ali pa se vsaj rodnost poveča (n. pr. Vrblina pri Brežicah). Obraten primer pa je v višjih legah. Tu deluje erozija, odplavljanje. Voda počas, odnaša rodno prst, in marsikje, kjer so bili prej vinogradi ali njive, gledajo danes iz tal že gole skale. Namesto prejšnjih vinogradov ali njiv so ostali le še pašniki. Če se pa že ni spremenila kultura, pa je vsaj rodnost takih parcel znatno padla, morale bi biti prenesene v drug, slabši razred. Med-

tem ko spremembe kulture lahko izvrši katastrski urad sam, pa bonitetne razrede lahko spremeni le Geodetska uprava LRS po svojih strokovnjakih, agronomih. Sprožena je akcija, da se izvrši tudi ta pregled in bo predvideno opravljen že v letu 1957. Tudi take spremembe lahko priglasijo vsak prizadeti pri katastrskemu uradu, vendar se take spremembe načelno ne ugotavljajo posamezno, ampak le skupno, na večjih površinah naenkrat. Le tako je namreč mogoče dobiti potrebno primerjavo in pravilno sorazmerje pri določanju razredov, ne glede na to, da bi bilo tako delo za posamezne parcele predrago. Le v izjemnih primerih se take spremembe izvršijo posamezno.

K 5.). Ugotovljeni so bili primeri, da so bili nekateri kmetje obdavljeni za dvoje posestev, ali pa za nekatere posestne liste dveh posestev. Takih primerov sicer ni veliko, so pa Seveda je v takih primerih drug lastnik toliko manj obremenjen. Tu gre za napake zaradi sprememb hišnih števil. Pri nekaterih, oziroma pri večini so vpisane v posestnih listih še stare hišne številke ali one izpred prve svetovne vojne, ali pa one izpred druge vojne, pri katerih so pa že sedanje nove. In dogodi se, da se znajdejo isti primiki pri hišah z istimi starimi in novimi hišnimi številkami, n. pr. Kene Franc iz K. št. 3 (stara številka) in Kene Marija iz K. št. 3 (nova številka). Sodi se da s ta mož n čena ki živita v družinski skupnosti, pa se posestni listi obeh združijo ter odmeri skupen davek samo od teh. No, takih primerov ni težko urediti, treba jih je ugotoviti.

— Moram še omeniti, da se davek odmerja vedno po življenjski skupnosti, torej enotno in skupno za vse neprimičnine vseh članov družinske skupnosti. Tako odmerjen davek se nalaga samo enemu zanj pa seveda odgovarjajo vsi isti vejšja tudi za solastnike, pri katerih sodi, da žive skupaj. Če hoče torej družinski član ali soastnik, ki živi — morda zaradi stanovanjske stiske — v isti stavbi kot drugi člani ali drugi solastniki, doseči, da se mu odmeri davek posebej, mora predložiti, upravi za dohodke potrdilo krajevnega urada, da vodi lastno, ločeno gospodarstvo.

Poleg navedenih primerov naj omenimo še možnost napak, ki seveda nikdar niso izključene, dasi so gotovo redkeje, kot mrisiko računa. To so predvsem napake pri seštevjanju.

Take napake je mogoče vedno popraviti.

Na pravilno odmero davka lahko tudi vplivajo razlastitve, ki so ravno na področju občinskega LO Brežice zelo številne. Poudariti pa moramo, da so vse razlastitve, tudi tiste, za katere še ni bila izdana razlastitvena odločba, že bile sporočene katastrskemu uradu in upravi za dohodke in so te pri odmeri davka za leto 1956 že bile upoštevane, v kolikor morda to pomotoma ni bilo izvršeno, pa se to lahko vsak čas popravi, čim se ugotovi, da je kdo obdavljen tudi za parcelo, ki mu je bila razlaščena.

Kakor izhaja iz vsega navedenega, niso spremembe, ki so potrebne za drugačno in pravilno odmero davkov, odvisne samo od oblastnih organov, ampak v mnogih primerih tudi od prizadetega lastnika samega.

Nekoliko drugačen je položaj pri spremembah kultur in bonitetnih razredov. Da je prišlo do zastoja pri tem delu, je vzrok tako na strani katastra, ki še nima dovolj strokovnih moči, deloma pa na strani prizadetih, ker so vsi vložili svoje predloge naenkrat.

Zaradi tega se je občinski odbor SZDL Brežice obrnil na pristojne forume, sporočil ta položaj in predlagal, da bi se v izjemnih, kričevih primerih del davkov začasno odpisal pod pogojem, da se dodatno ugotovi utemeljenost takega odpisa. Treba pa je pripomniti, da to delo ni lahko, ker zahteva povečano potrebo po evidenci, zakaj se je davek odpisal, ker sicer lahko nastane pri prizadetih v naslednjih letih še večja zmeđa. Zato bodo tudi taki odpisi lahko le izjemni.

Da se končno reši vprašanje pravilne odmere davkov, zlasti da bodo ti sorazmerno porazdeljeni med davčne zavezance, je nujno potrebno pospešeno delo tako uprave za dohodke, kakor sodišča, zlasti pa katastrskega urada, ki bo nujno moral dobiti pomoč, ki je tudi že obljubljena. Sodelovati pa bodo morali seveda tudi posestniki sami, zlasti kadar naj se prenese lastnina, ker je to skoraj vedno odvisno samo od njihovega predloga.

Le s sodelovanjem vseh bo mogoče urediti to vprašanje v krajšem času, in le tako bomo dosegli da bo kmet lahko že v januarju vsakega leta vedel, koliko davka bo moral odplačati v celem letu, saj je to tudi pogoj za dobro gospodarstvo vsakega posameznika, kakor tudi za državo kot predstavnico družbe.

Take napake je mogoče vedno popraviti.

Na pravilno odmero davka lahko tudi vplivajo razlastitve, ki so ravno na področju občinskega LO Brežice zelo številne. Poudariti pa moramo, da so vse razlastitve, tudi tiste, za katere še ni bila izdana razlastitvena odločba, že bile sporočene katastrskemu uradu in upravi za dohodke in so te pri odmeri davka za leto 1956 že bile upoštevane, v kolikor morda to pomotoma ni bilo izvršeno, pa se to lahko vsak čas popravi, čim se ugotovi, da je kdo obdavljen tudi za parcelo, ki mu je bila razlaščena.

Kakor izhaja iz vsega navedenega, niso spremembe, ki so potrebne za drugačno in pravilno odmero davkov, odvisne samo od oblastnih organov, ampak v mnogih primerih tudi od prizadetega lastnika samega.

Nekoliko drugačen je položaj pri spremembah kultur in bonitetnih razredov. Da je prišlo do zastoja pri tem delu, je vzrok tako na strani katastra, ki še nima dovolj strokovnih moči, deloma pa na strani prizadetih, ker so vsi vložili svoje predloge naenkrat.

Zaradi tega se je občinski odbor SZDL Brežice obrnil na pristojne forume, sporočil ta položaj in predlagal, da bi se v izjemnih, kričevih primerih del davkov začasno odpisal pod pogojem, da se dodatno ugotovi utemeljenost takega odpisa. Treba pa je pripomniti, da to delo ni lahko, ker zahteva povečano potrebo po evidenci, zakaj se je davek odpisal, ker sicer lahko nastane pri prizadetih v naslednjih letih še večja zmeđa. Zato bodo tudi taki odpisi lahko le izjemni.

Da se končno reši vprašanje pravilne odmere davkov, zlasti da bodo ti sorazmerno porazdeljeni med davčne zavezance, je nujno potrebno pospešeno delo tako uprave za dohodke, kakor sodišča, zlasti pa katastrskega urada, ki bo nujno moral dobiti pomoč, ki je tudi že obljubljena. Sodelovati pa bodo morali seveda tudi posestniki sami, zlasti kadar naj se prenese lastnina, ker je to skoraj vedno odvisno samo od njihovega predloga.

Le s sodelovanjem vseh bo mogoče urediti to vprašanje v krajšem času, in le tako bomo dosegli da bo kmet lahko že v januarju vsakega leta vedel, koliko davka bo moral odplačati v celem letu, saj je to tudi pogoj za dobro gospodarstvo vsakega posameznika, kakor tudi za državo kot predstavnico družbe.

Hrastniški taborniki gradijo

S sredstvi, ki so jih zaslužili pri pogozdovanju, bodo mladi taborniki na Kalu zgradili lastno zavetišče — Njihovo geslo je: dograditi kočjo do prihodnjega Dneva republike.

Res, hrastniški taborniki so izdelali lep načrt. Vse leto so namreč pridno pogozdovovali bližnjo in daljnjo okolico, sredstva pa so uporabili za gradnjo svojega lastnega doma na Kalu.

Ni treba poudarjati, da so imeli dokaj težko nalogo. Pogozdovovali so težke in nepristopne kraje in večkrat jih je napral dež. Vendar so vztrajali, zavedajoč se, da je to edina pot za dosego svojih ciljev.

S pogozdovanjem so zaslužili precej denarja. Nekaj pa je prispevala Republiška zveza tabornikov v obliki kreditov in mladi taborniki so se začeli objemati, vzklikali so zmaji in svobodi, peli partizanske pesmi, igrali na glasbila, vriskali in na razne načine dajali duška veselju in sreči.

»Naprej v Ljubljano!« — je zaklical kapelnik Brun, zbral strokovno gardo v zbor in z njo odkorakal po beli cesti proti Ljubljani. Ko so pod Lurjakom srečali prvi kamion, so ga obrnili, se usedli nanj in se odpeljali skozi lepo okrašene vasi v slovensko prestolnico.

Na Rakovniku so poskakali s kamiona in z igranjem borbenih partizanskih pesmi odkorakali v mesto. Velike množice ljudstva so jih obsipale s cvetjem, dekleta pa so jim pripenjale na prsi duhteče nageljne.

Kakor vse partizane je tudi godbenike sedmega korpusa že sprejela revolucionarna Ljubljana z navdušenjem in prekipajočega srca.

Na cestah in ulicah, koder je godba korakala in igrala, je bilo živo ko v čebelnem panju. Za njimi in pred njimi so se valile navdušene množice. Na Miklošičevi cesti pa so se Ljubljančani kar pomeščali med godbenike in z njimi defilirali po mestu ter peli in vzklikali. Godbeniki pa so igrali s tako močjo, da so zveneči glasbeni zvoki peli in vriskali, doneli in bučali — in tako bostili dan svobode in zmagovalja nad suženjstvom.

Godbeniki so se začeli objemati, vzklikali so zmaji in svobodi, peli partizanske pesmi, igrali na glasbila, vriskali in na razne načine dajali duška veselju in sreči.

»Naprej v Ljubljano!« — je zaklical kapelnik Brun, zbral strokovno gardo v zbor in z njo odkorakal po beli cesti proti Ljubljani. Ko so pod Lurjakom srečali prvi kamion, so ga obrnili, se usedli nanj in se odpeljali skozi lepo okrašene vasi v slovensko prestolnico.

Na Rakovniku so poskakali s kamiona in z igranjem borbenih partizanskih pesmi odkorakali v mesto. Velike množice ljudstva so jih obsipale s cvetjem, dekleta pa so jim pripenjale na prsi duhteče nageljne.

Kakor vse partizane je tudi godbenike sedmega korpusa že sprejela revolucionarna Ljubljana z navdušenjem in prekipajočega srca.

Na cestah in ulicah, koder je godba korakala in igrala, je bilo živo ko v čebelnem panju. Za njimi in pred njimi so se valile navdušene množice. Na Miklošičevi cesti pa so se Ljubljančani kar pomeščali med godbenike in z njimi defilirali po mestu ter peli in vzklikali. Godbeniki pa so igrali s tako močjo, da so zveneči glasbeni zvoki peli in vriskali, doneli in bučali — in tako bostili dan svobode in zmagovalja nad suženjstvom.

»Ljubljana je osvobojena!... Vojne je konec... Zmaga je naša!«

»Ali boste res dali?« je star-

Jože Stok — Kerotan 27 (Nadaljevanje)

Partizanska godba

Se pred poldnem so spet zagrah in odkorakali na rob mesta, kjer so se skobacali na vozove in se odpeljali proti Ribnici. Na poti so se morali večkrat ustaviti, da so odstranili s ceste zapreke. Mnogokje so jih morali obiti po stranskih poteh, kajti na cesti in ob njej je ležalo mnogo razbitih motorizacij, porušeni protitankovskih in drugih razbitin — ostankov iz krvavih bojev.

V Gorici vasi so glasbeniki poskakali z vozov in napolnili vozničke nazaj v Kočevje. Brž ko so se zvrstili v zbor, so odkorakali proti Ribnici. Priloh v Ribnico je bil še bolj zmagovit: godbeniki so defilirali skozi mesto in igrali s tako močjo, tako udarno, da bi z glasbenimi zvoki preglušili tudi najbolj glasno rezgetanje strojníc. Mladina se je takoj zgrnila okoli njih in z njimi korakala po mestu.

Ko je godba prišla na rob mesta, se je vrnila na trg in tam zaigrala še nekaj koračnic in pesem zmage.

Večidel godbe se je vselil v zgradbo, kjer so imeli gestapovci svojo izpostavo. Ni bilo dolgo, odkar so se od tam izselili, v štedilniku je še vedno tla žerjavica, tako da je kuhar Mi-

lan le natožil drva in svojim abonementom pripravil okusno večerjo.

Godbeniki so imeli zares razkošno in moderno urejeno stanovanje, kakršnega prej niso bili vajeni. Zato so si tukaj privoščili vse udobje: jedli so za mizo s krožnikov in spali v mehkih posteljah.

Zjutraj je prihlapela v stanovanje godbenikov priletela ženska. Bila je žalostnega obraza in zagrenjenih potez. Godbenike je milo prosila, naj ne pobirajo stvari iz stanovanja, ker so njena last. Trdila je, da so jo gestapovci pred letom dni izgnali iz lastnega stanovanja in se brez kakršne koli zamenjave vselili vanj. Ko so sosedji potrdili izjavo ženske, so si godbeniki takoj poskušali drugo stanovanje.

Sredi dopoldneva je štab korpusa dobil motorna vozila in se odpeljal proti Ljubljani. Godba ni šla z njim. V Ribnici je ostala še en dan, nato pa odkorakala v smeri Turjaka.

Ceprav so bili godbeniki utrujeni od pohoda, so skozi vsako vas igrali koračnice. Marsikje so jih dobri ljudje usatvili, jih pogostili in se zanimali za novice. Tudi v Rašici so močno zaigrali, nato pa po ukazu svojega sta-

ba zavili po stranski cesti v Ponikve. Ko so tam igrali na vasi, se jim ni nihče približal. Malone vse hiše so bile prazne. Večina vaščanov je zbežala z domobrancei proti Ljubljani. Godbeniki se za to niso zmenili. Razšli so se po domačijah in utrujeni legli k počitku.

V stari kmečki hiši, kjer so se nastanili Kumlanc, Gračnar, Vezovišek in še štirje godbeniki, sta živeli dve ženski. Mati je imela najmanj šest križev, hčerka pa okoli štirinajst let. Ko sta dobili nepovabljeni goste, sta v smrtni preplašenosti drgetali ko šiba na vodi. Godbeniki so sprva to hote spregledali. Ko so si na tleh pripravljali ležišča, sta jim ženski ponudili svoji postelji, preoblečeni v sveže perilo. Toda utrujenim potnikom se ni zahotelo domačih mehkih postelj, pa so zato legli na slamo in zaspanjali sladek sen.

Ko so se partizani zjutraj prebudili, sta ženski stali ob praznih posteljah in molili. Obleženi sta bili v temne pražnične obleke. Ko ju je Zalokar vprašal, zakaj nista legli k počitku, sta se obe pomuzali in buljili v sveto podobo na steni.

Ob osmih je šel Gračnar k sosedu, kjer si je Milan uredil kuhinjo, in od tam prinesel velik lonec golaža in žganec. Ker ženski nista ničesar skuhal, ne večerje ne zajtrka, jima je ponudil jed iz partizanske kuhinje.

»Ali boste res dali?« je star-

ka začudeno vprašala.

Gračnar je kar sam potegnil s polnice dva krožnika in naložil nanju zvrhano kopico žganec, ter jih polil z golažem. Ženski sta prisledli in jedli. Ko sta bila krožnika prazna, ju je vprašal: »Se nas še bojata?«

»Ne!« je odgovorila mati in se malce vzravnala.

»Zakaj pa nista hoteli ponoči v posteljo?« je vprašal Gračnar.

»Eh, ja, veste...« je začela menčati hčerka. »Tisti vaščani, ki so pobegnili z domobranci, so naju plašili... Rekli so, da naju bodo na domu partizani začelali, ali pa nama izdobil oči in porezali ude... Zato se nisva slekli, ker sva mislili, če nama je že namenjeno, da morava umreti, naj umreva v mašnih oblekah...«

Godbeniki so se zasmejali in prijazno pokramljali z ženskami. Ko je Gračnar zvedel, da sta ženski brez hrane, ker so jima domobranci vse pobrali, jima je prinesel mesa za juho. Starka je bila tega tako vesela, da je vsa iz sebe vzdihnila:

»Zdaj sem pa prepričana, da ste partizani najboljši ljudje!«

Opoldne se je godba začela odpravljati na pot. Tedaj pa je pridrvel v Ponikve kurir štaba korpusa in prinesel sporočilo, naja godba ne nadaljuje pohoda, ker divjajo okoli Ljubljane hudi boji.

In res je bila tam svučena nevihta. Topovsko grmenje je neprenehoma odmevalo od hri-

bov, mtraljezi pa so lajali ko pobesneli psi...

Brunovi fantje se niso razburjali, čeprav bi radi šli bliže, da bi lahko ob prvi priložnosti vkorakali skupno z brigadami v Ljubljano. Na ta pohod so se že dolgo pripravljali. Zato so tudi ta dan imeli vse nared — orožje, glasbila, opravilo in sploh sami sebe...

V mraku so šli godbeniki spat in potegnili počitek do zore. Zjutraj so bili kar razočarani, ker še ni bilo nobenega sporočila s poveljstva korpusa. Po dopoldnaski vaji so proti svoji navadi spet poplegli na slannata ležišča, zato pr.hodnjo noč niso mogli spati.

Ob treh ponoči — koledar je kazal že 9. maj 1945 — je bil skoraj ves pihalni orkester na nogah. Kadilci so si iz ogorkov zvaljali cigarete in kramljali o razburljivih dogodkih v partizanih. Nihče ni pozabil povedati, kako si namerava po vojni urediti svoje življenje...

Malopred pete uro je streljanje v daljavi posehalo. Godbeniki so postali pozorni, pristuhnilili so v noč.

»Zdaj pa bo za gotovo nekaj novega!« je mrdoval Kumlanc.

V tem se je zdanilo. Od Rašice je bilo slšati zveneče brnenje motorja. V nekaj trenutkih je pridrvel v vas kurir korpusa in zavpil:

»Ljubljana je osvobojena!... Vojne je konec... Zmaga je naša!«

»Ljubljana je osvobojena!... Vojne je konec... Zmaga je naša!«

»Ali boste res dali?« je star-

ka začudeno vprašala.

Gračnar je kar sam potegnil s polnice dva krožnika in naložil nanju zvrhano kopico žganec, ter jih polil z golažem. Ženski sta prisledli in jedli. Ko sta bila krožnika prazna, ju je vprašal: »Se nas še bojata?«

»Ne!« je odgovorila mati in se malce vzravnala.

»Zakaj pa nista hoteli ponoči v posteljo

Radeče

Proslava Dneva JLA — V Radečah so tudi letos lepo proslavili Dan JLA. Sinoči je bila v mestu v počastitev tega praznika slavnostna akademija, že v terek pa je imel podpolkovnik tov. Zarkovič predavanje o razvoju Armade.

Občinska Zveza borcev je v počastitev 15. obletnice ustanovitve JLA pripravila tudi razgovore z mladino, na katerih so posamezni borci govorili o svojih spominih iz NOV.

Zidani most — V Zidanem mostu imajo že nekaj časa živiljski tečaj, ki ga obiskuje okoli 30 deklet in žena. Tamkajšnji ljudje si takšnih in podobnih prireditelj še žele.

Gradišče — Kakor smo zvedeli, namerava občinski odbor SZDL v Radečah v kar najkrajšem času ustanoviti odbor SZDL tudi v tej od Radeč precej oddaljeni vasi.

KOPRIVNICA

Majhna je naša gorska vasica in vsi bi skoro pozabili na nas, če ne bi se sami oglašili. Precej smo oddaljeni od kakega kulturnega središča, prav zato smo primorani, da si sami ustvarimo kulturnozabavni del življenja doma.

Dolgo je stalo pred nami vprašanje: kje? kako? Ko pa je bilo tu ustanovljeno Prosvetno društvo »Anton Asker«, smo začeli jasneje izražati svoje želje tudi pri občinskem ljudskem odboru, da bi imeli radi v svoji vasi prosvetni dom. Pri ljudeh je že dolgo tiela ta misel, zato jih ni bilo treba navduševati. Ko smo prosili za pomoč Občinski ljudski odbor Senovo, nam je predsednik občine, tov. Šterban obljubil pomoč. Tako je bil pred dobrimi štirinajstimi dnevi ustanovljen gradbeni odbor na vasi, ki se je resno lotil svojega dela. Danes imamo od ljudi že obljubljenih 70 kub. metrov lesa. Vasičani iz Koprivnice in okoliških vasi so obljubili, da bodo tudi s prostovoljnimi delom in vožnjami prispevali pri graditvi tega doma.

Naš novi dom pa ne bo namenjen le kulturnoprosvetni dejavnosti, ampak bodo v njem

TREBA JE VODITI RAČUN TUDI O NAŠI MLADINI!

V četrtek, 13. decembra, je bil v Domu TVD »Partizana« občni zbor rajonskega odbora Socialistične zveze Zagorje I, ki se ga je udeležil tudi predsednik občine in republikanski poslanec Alojz Lukač. Porazna pa je ugotovitev, da se je moral navzlic temu, da rajonski odbor SZDL Zagorje I dobro dela, občni zbor še enkrat sklicati, ki pa se ga je od nekaj nad 2000 članov udeležilo le 5%.

Članstvo SZDL se je na območju Zagorja I povečalo od zadnjega občnega zbora od 93 na 95,8% vseh volilnih upravičencev, kar je razveseljivo. Izven organizacije SZDL je le še nekaj nad sto ljudi. Rajonski odbor je dobro delal, prediskutiral je vsa važna vprašanja in dogajanja doma in v svetu. Organiziral je tudi 12 članskih sestankov, vendar so bili ti slabo obiskani. Tajnik je v svojem poročilu pravilno pripomnil, naj ljudje rešujejo vsa vprašanja na svojih sestankih, ne pa da razpravljajo in kritizirajo za hišnimi vogali.

Delo društev na področju rajona se je izboljšalo in poživilo. Včasih bi društva lahko še bolj delovala, če bi se večkrat obračala na organizacijo SZDL in skupno z njo reševala razna preča vprašanja. Razveseljiva je ugotovitev, da je bilo v poročilu zaslediti tudi vprašanje vzgoje naše mladine in otrok. Potrebno je, da se starši bolj zanimajo za to vprašanje. Zalostno je namreč, da se je za mladinsko organizacijo na zagorskem terenu do sedaj premalo storilo. Mladina nima niti svojih prostorov, kjer bi se shajala, zato ni nič čudnega, da se mladi ne zanimajo za zdravstveni prostor in nova pošta. To je pri nas zelo potrebno, saj moramo za vsako malenkost na Senovo. Tako potrošimo veliko denarja za avtobus in izgubimo precej dragocene časa.

Našo prošnjo za zdravstvene prostore je podprl tudi dr. Čakš, ki bo pri Koprivničanih ostal v hvaležnem spominu. Ljudje so ga vzljubili že iz zdravstvenih predavanj, ki jih je imel v Koprivnici.

Tako je danes v naši vasi vse živo. Ljudje so, polni elana. Starčki in otroci komaj čakajo, da se bodo zdravili doma, mladina pa navdušeno čaka, kdaj se bo prvič pokazala s svojim pevskim zborom in igrami in novem odru.

Pa ne mislite, da je naše prosvetno delo doslej spalo. Nel Zasilni oder smo napravili v šolskih prostorih in vedno je bil obisk gledaliških predstav odlični. Vse to pa nam dokazuje, da so ljudje željni iger in mladina pripravljena igrati.

Tako si v Koprivnici pripravljamo koristen in prijeten del življenja doma.

Marica P.

NOVICE IZ ZASAVJÄ

ZAGORJE

ven organizacije SZDL je le še nekaj nad sto ljudi. Rajonski odbor je dobro delal, prediskutiral je vsa važna vprašanja in dogajanja doma in v svetu. Organiziral je tudi 12 članskih sestankov, vendar so bili ti slabo obiskani. Tajnik je v svojem poročilu pravilno pripomnil, naj ljudje rešujejo vsa vprašanja na svojih sestankih, ne pa da razpravljajo in kritizirajo za hišnimi vogali.

Delo društev na področju rajona se je izboljšalo in poživilo. Včasih bi društva lahko še bolj delovala, če bi se večkrat obračala na organizacijo SZDL in skupno z njo reševala razna preča vprašanja.

Razveseljiva je ugotovitev, da je bilo v poročilu zaslediti tudi vprašanje vzgoje naše mladine in otrok. Potrebno je, da se starši bolj zanimajo za to vprašanje. Zalostno je namreč, da se je za mladinsko organizacijo na zagorskem terenu do sedaj premalo storilo. Mladina nima niti svojih prostorov, kjer bi se shajala, zato ni nič čudnega, da se mladi ne zanimajo za zdravstveni prostor in nova pošta. To je pri nas zelo potrebno, saj moramo za vsako malenkost na Senovo. Tako potrošimo veliko denarja za avtobus in izgubimo precej dragocene časa.

Zasavskim pionirjem!

Ze dolgo časa se nismo pomenili, kajne? Nikarte zameriti, toliko dela se nam je nabralo v teh predprazničnih dneh, da smo ga komaj zmagovali.

Kmalu bo bolje. Naša novoletna številka bo kmalu pripravljena. In vemo, da jo že nestršno pričakujete, kajti med vsem bogatim gradivom bo tudi marsikaj za vas.

Naj vam povemo, da smo se odločili priobčiti novo slikanico. Slikanico, za katero smo prepričani, da vas bo ravno tako razveseljevala kot ona, zadnja.

Slikanica nosi naslov »Vragi na Fuatim«. Malce ne navaden naslov, kajne? Pripovedovala vam bo o silnih morjih, oceanih in pustolovskih pomorščakov, seve mladih, in njihovih doživljajih v boju z morji in drugimi nevarnostmi.

Slikanica bo bogato ilustrirana in smo prepričani, da vam bo všeč.

Torej: V novoletni številki začetek naše nove slikanice. Če doma še nimate našega časnika, potem recite staršem, naj ga čimprej naročijo.

UREDNIŠTVO

Brežice

OBČNI ZBOR LMS. — Na pobudo občinskega komiteja mladinske organizacije v Brežicah je bil prejšnji četrtek občni zbor mestne organizacije Brežice v Prosvetnem domu. Predsednik občinskega komiteja LMS je ob tej priložnosti nakazal nekaj smernic za bodoče delo te organizacije. Poudaril je tudi, da mora biti ta organizacija najboljše, ker je na sedežu občine. V nov odbor so izvolili ljudi, ki imajo veselje do mladinskega dela in ki so voljni delati. Udeležba sestanka je bila zadovoljiva.

Trbovlje

Občni zbor Prostovoljnega gasilskega društva v Trbovljah II V nedeljo, 16. decembra, je v prostorih Dijaškega doma polagalo Prostovoljno gasilsko društvo v Trbovljah II obračun dela za leto 1956. Problemi, s katerimi se ukvarja to društvo, so pereči. Prizadevanje posameznih članov kakor tudi celote za boljše organizacijo je bilo v letošnjem letu zelo intenzivno, toda ne vedno uspešno. Poročila predsednika, tajnika in blagajnika so razkrila težave, s katerimi se to društvo bori. Zato so se na občnem zboru ustanovile razne komisije za izvršitev nekaterih konkretnih nalog v prihodnjem letu.

Udeležba in diskusija je bila na občnem zboru razmeroma dobra, žal pa ni bilo nobenega predstavnika naših oblastvenih forumov, ki bi lahko glede nekaterih problemov dal pametne nasvete oziroma pojasnil posamezna vprašanja.

O tem občnem zboru bomo še poročali.

P. M.

Krško

V nedeljo je bil v Brestanici ustanovni občni zbor ribičev iz Vidma-Krškega in Brestanice. Na zboru so sprejeli svoj pravilnik, katerega se bodo v celoti držali in ga izpolnjevali. Licence za potoke so dvignili na 1200 dinarjev. Sportni ribiči so ta predlog z razumevanjem sprejeli.

Mnogo so razpravljali tudi o ribičih, ki lovijo na Savi s križaki. Da bi ta način lova omejili, so sprejeli sklep, da bodo morali ribiči-križaki plačevati licenco za Savo 1400 dinarjev, poleg tega pa bodo obvezno oddali 10 kg rib na leto v krški in brestaniški mesnici. Te ribe bodo potem prodajali za široko potrošnjo po 130 din za kilogram. S tem bodo preprečili prodajanje rib ob Savi.

Ker so bile tatvine rib zlasti v potokih in dnevnem redu, so se odločili nastavit ribiškega čuvaja, ki bo imel nadzor nad lovom in tako onemogočil nadaljnji divji lov.

Zvedeli smo..

PREŠERNOVA CESTA V ZAGORJU...

V Zagorju imamo tudi Prešernovo cesto, ki veže Cesto 9. avgusta s Cesto zmage. Ta cesta pa je že dolgo v tako slabem stanju, da se na vozovih in motornih vozilih, ki vozijo po tej cesti, dela občutna škoda. Ze takoj na začetku ceste, pri hotelu »Kum«, so kanali, prav tako pod vrhom zagorske osnovne šole. Prehod, kjer prihaja na cesto pot, ki drži od Cankarjevega trga do Gasilske ceste, je skoraj nemogoče: vsa motorna vozila morajo na tem odseku voziti »po polzevo«, ako nečje tvegati okvar na vozilih. Jame in luknje se nadaljujejo do konca ceste. Poglavlje zase je nadalje odsek ceste od priključka Ulice talcev do konca ceste: blato, luknje...

Za popravilo ceste ne bi bilo treba posebnih denarnih sredstev. Nekaj delavcev in gramoz — pa bi bila cesta v redu. Potrebno pa bi seveda potem bilo, da cesto stalno vzdržujejo. Sedaj pa se človek ob slabem vremenu boji na pot, kjer je polno luž in blata.

Z dobro voljo bi bilo mogoče rešiti tudi to vprašanje.

ZASAVSKE BODICE

»HITRA« GOSTINSKA POSTREŽBA

V hladni jutranji uri se zgođi, da si želi prestražen potnik malo okrepčati in zato zaide v gostinski lokal, da mu postrežejo s toplim čajem in podobnim. Lep čas sediš in čakaj, da pride kuharica v službo. Ko pa jo le pričakaš, nastopi druga faza čakanja.

Čakati moraš celo dolgo ure na naročeni čaj, tako da so ti navsezadnje že vse žilje pri kraju. Ako vprašaš, zakaj se je čaj tako dolgo pripravjal, dobiš odgovor, da voda ni hotela zavreti. Zanimal sem se za stvar in ob tej priložnosti ugotovil, da je kuharica praktična: šla je kuhati čaj za deset oseb in ne samo za eno. To pa še ni vse. Ko naročiš 1 del vina, opaziš, da plavajo po vrhu pijske kruhove drobtine, vime samo pa ima vonj po cigaretaht...

In tako se zgođi, da se moraj vrniti na cesto s praznim želodcem.

Kje se je to pripetilo, boste vprašali? To je bilo v kolo-dvorski restavraciji pri J. na Vidmu pri Krškem.

Dobre bi bilo, da bi se za te gostijske pozanimali pristojni organi.

Gostinski kotiček

V gostinskem podjetju v Zagorju ob Savi so se odločili za decentralizacijo gostišč. Na prvem sestanku, ki ga je imel delavski svet podjetja ob sodelovanju zastopnika občine, niso sprejeli konkretnih sklepov in bo v bližnjih dneh še en sestanek. Menijo, da bo izvedba decentralizacije rodila živahnejšo konkurenco med posameznimi gostinskimi obrati.

Glede tečaja za izpopolnjevanje v gostinski stroki pripominjamo, da se je ta tečaj zaradi priprav za praznovanje Dneva republike pričel šele 12. t. m. Priglasilo se je 20 udeležencev. Zeleno je, da se tečaja udeleže tudi gostinski delavci in uslužbenci gostinskih obratov družbenih organizacij, zadružnega in zasebnega sektorja. Vsa zadevna pojasnila dobe zainteresirani pri zbornici ali neposredno v hotelu »Kum« v Zagorju. Gostinski s trboveljskega področja bodo začeli s tem tečajem takoj po novem letu.

Na vprašanje Gostinske zbornice LRS, ali so dolžni obračunavati poseben proračunski prispevek iz plač tudi počitniški domovi družbenih in gospodarskih organizacij, delavsko-uslužbenske restavracije in gostišča družbenih organizacij, je republiška zbornica prejela od Državnega sekretariata za finance LRS tole pojasnilo: »Na Vaš dopis Vas obveščamo, da možjo plačevati poseben proračunski prispevek iz plač vse tiste gostinske organizacije, ki obračunavajo sklad za plače z določenim odstotkom od prometa.«

Na ta odgovor opominjamo vse prizadete gostinske organizacije.

Nadalje obveščamo vsa gostinska podjetja, da po nalogu Sekretariata za blagovni promet pri izvršnem svetu LRS ne bodo smela zviševati postavljenih penzionskih cen do konca sezone 1957. Ako pa bi nastala v kakšnem podjetju zaradi prenizke postavljenih cen kritična situacija, prosimo, da nas na to opozorite in nam sporočite podrobnejše podatke. Prav tako opozarjamo že sedaj vsa gostinska podjetja, ki se interesirajo za domače goste, naj sporoče vse možnosti za dajanje posebnih popustov na objavljenih penzionskih cenah za domače goste, da bo Gostinska zbornica LRS lahko objavila določene popuste najkasneje meseca januarja ali februarja prihodnjega leta. O vsem tem pa morejo gostinska podjetja pravočasno obvestiti domače potovalne urade, športna društva, Zvezo prijateljev mladine Slovenije, Zvezo študentov Jugoslavije — Uni-

verzitetni odbor v Ljubljani in podobne organizacije. Priporočamo pa vsekakor tudi objavo oglasov v dnevnih časnikih drugih republik.

V prihodnjih dneh se bodo začeli sestanki članstva na področju posameznih občinskih ljudskih odborov. Na te sestanke bo zbornica vabila tudi zastopnike občin v svrhu skupnega reševanja vseh problemov, ki se porajajo v gostinstvu. Gostinska mreža bo dobila predhodno zadevno okrožnico, na kar vse gostince zaradi udeležbe že sedaj opozarjamo.

Vsa gostinska podjetja in gostišča, ki nam do danes še niso vrnila izpolnjeno obratno in osebno kartoteko, po tej poli opominjamo, da to takoj store. Podatki so nam nujno potrebni za sestavo analize za Gospodarski svet OLO Trbovlje.

Gostinska zbornica okraja Trbovlje

S seje ideološke komisije pri OK ZKS Trbovlje

Pred dnevi se je sešla ideološka komisija pri OK ZKS Trbovlje, ki je razpravljala o politično ideološkem delu v družbenih organizacijah in društvi. Člani komisije, ki so obiskali posamezne občine, so poročali, da so v vseh občinah že začeli s seminarji osnovnih organizacij Zveze komunistov. Te dni bodo pričeli s predavanji v okviru družbenih organizacij in društev. Večina občinskih odborov SZDL je že izdelala podroben program politično ideološkega izobraževanja. Določili so tudi že predavatelje za posamezne teme.

Na koncu je komisija sprejela sklepe za pospešitev politično ideološkega izobraževanja na terenu. Okrajnemu komiteju ZKS je predlagala, da bi organiziral obvezen študij za vodilne ljudi. Komisija je namreč mnenja, da nekateri vodilni ljudje na okraju ali pa na občini premalo individualno študirajo.

Z Dobovca

Poučno predavanje. — Prejšnjo nedeljo je bilo na Dobovcu zelo živo. V osnovni šoli je predaval dr. Cergolj iz Trbovelj o raku. Predavanja so se domačin polnoštevilno udeležili, saj se je zbralo v šoli preko 100 mamic in deklet z Dobovca in iz okoliških vasi.

Vrteli so tudi poučen film o raku.

Po končanem predavanju so prebivalci izjavili, da si takih predavanj še žele.

Seja sveta za šolstvo Ob LO Zagorje

Prejšnji četrtek je bila pod predsedstvom tov. Franceta Kluna redna seja Sveta za šolstvo Ob LO Zagorje.

Odborniki so ob tej priložnosti precej razpravljali o preobremenjenosti obeh šolskih upraviteljev v Zagorju in na Lokah. Zaradi prevelike zaposlenosti se namreč ne moreta v celoti posvetiti pravemu smotru — vzgojnemu in pedagoškemu delu na šoli. Obravnavali so tudi hospitacijske šole na območju občine. Bili so mnenja, da v danih pogojih še ni ugodnih tal. V ta namen bodo poživilo delo pedagoškega aktiva, ki bo do konca šolskega leta organiziral dva vzorna šolska nastopa. Prav tako bodo vsi razredniki 4. razredov prisostvovali pouku slovensčine in matematike v prvi gimnaziji, predavatelji teh predmetov pa bodo poslušali slovensčino in računstvo v 4. razredu.

Svet je nadalje obravnaval tudi priprave za volitve novih šolskih odborov, ker dosedanji je poteka mandatna doba. V prihodnje bodo volili šolske odbore za vrtece posebej.

Razpravljali so prav tako o ustanavljanju kmetijsko-gospodarskih šol na območju zagorske občine. Svet predlaga ustanovitev te šole na Polšniku, v Senožetih, Čemšeniku in Mlinu.

V Hrastniku so ustanovili mladinsko godbo

Zadnjič, ob priložnosti praznovanja, mnogi Hrastničani kar verjeti niso mogli. Namreč, na odru so se prikazali mladi fantje v glasilni v rokah in zaigrali svojo prvo koračnico.

Da v Hrastniku so ustanovili mladinsko godbo. Zamisel je stara, vendar je vse doslej niso mogli uresničiti. Sedaj pa so končno le pripravili vse potrebno.

V godbi sodeluje približno 20 mladih ljudi, starih največ do 17 let. Tako ima sedaj Hrastnik kar tri godbe na pihala.

šah, v Szentgotardu pa bo tečaj. Svet je ob tej priložnosti razpravljala še o pripravah in izvedbi praznika Novoletne jelke in prihoda dedka Mraza. Sklenili so še, da se bo tekmovanja pevskih zborov, ki bo prihodnje leto na rojstni dan maršala Tita, z območja Sveta udeležil tudi mešan pevski zbor pionirskega odreda »Ivan Cankar« z gimnazije.

Dramska družina v radeški Papirnici je uprizorila dramo »Metež«

V kolektiv Papirnice v Radečah deluje več organizacij in društev, ki vsa dobro delujejo. Med temi društvi je tudi dramska družina, ki večkrat pripravi domačinom prijetno presenečenje.

Na letošnjem občnem zboru so gledališčniki iz Papirnice sklenili, da bodo za začetek letošnje sezone naštudirali Budakovo dramo »Metež«. In dobro so izbrali: gledalci, ki so v nedeljo, dne 9. t. m. do zadnjega prostora napolnili sindikalno dvorano, so bili na splošno z igro zadovoljni.

Igra ima zanimivo vsebino in prikazuje težko življenje siromašne liške gorske vasi v časih po prvi svetovni vojni do leta 1930 ter problem izseljevanja prebivalstva v Ameriko in iskanje boljšega služka drugod po domovini in izven nje. Prav lepo je v igri prikazana ljubezen do domače grude in rojstnega kraja, od katerega so se morali ljudje zaradi slabih gospodarskih razmer čestokrat posloviti, čeprav s težkim srcem. Poučna je v igri tudi zgodba, ki prikazuje, kako so nekoč starši izbirali ženina ali nevesto svojim hčeram in sinovom in se pri tem največkrat ozirali le na bogastvo, pri čemer so bili njihovi

Obvestilo bralcem

Prihodnja, novoletna številka »Zasavskega tednika« bo izšla na 23. straneh. Izšla bo že v soboto 29. decembra. Novoletna številka bo zelo bogata. Za vsakogar smo pripravili zanimivo čtivo, ki vas bo ob novoletnih praznikih razvedrilo. Ker bomo našli nekaj sto izvodov več, je lahko nenaročnički dobe že od 29. decembra dalje v kolportaži v vseh občinah okraja.

Uredništvo

Znamka za 10 din

ZASAVSKI TEDNIK

TRBOVLJE

Trg Revolucije štey. 28

S širše seje okrajnega sveta „Svobod“ in prosvetnih društev v Trbovljah Se več sodelovanja in povezave s SZDL

Na zadnji seji okrajnega sveta »Svobod« in prosvetnih društev so podrobno razpravljali o vlogi in nalogah občinskih svetov »Svobod« in prosvetnih društev na področju posameznih občin. Občinski zbori »Svobod« in prosvetnih društev so bili končani do konca novembra ter so bili opravljeni zadovoljivo. Vsa društva so izdelala programe za nadaljnje delo in je že čutili širši razmah kulturno-prosvetne dejavnosti na vseh področjih. Na vseh občinskih zborih pa so bili izvoljeni tudi delegati za občinske konference, na katerih bodo izvolili občinske svete »Svobod« in prosvetnih društev, ki bodo najtesneje povezani z odbori SZDL in ZK ter ne bodo več oblastveni organi, temveč bodo ti odbori imeli politično vlogo v sodelovanju in povezavi s SZDL in ZK, pomagati in usmerjati kulturno-prosvetno dejavnost na področju posameznih občin. Občinski sveti teh društev pa bodo imeli še druge naloge, in sicer vsklajevati odnose med posameznimi društvi ter pomagati tam, kjer društva idejno svoje vloge ne bodo odigravala. Občinski zbori občinskih svetov »Svobod« in prosvetnih društev so v teku; tako so občni zbor že imeli v Brežicah in v Zagorju, v Vidmu-Krškem bo v nedeljo, 23. decembra, prav ta-

ko je vse pripravljeno v Radečah in na Senovem. Tudi v Trbovljah bo predvideno do konca decembra izveden ta občni zbor, teže bo to v Sevnici, malo pa škripa tudi v Hrastniku, kjer posamezniki sodijo, da občinski svet »Svobod« ni potreben, češ saj imamo oblastveni organ — svet za kulturo in prosveto. Če pa pomislimo na to, da bodo občinski sveti »Svobod« in prosvetnih društev desna roka organizacije SZDL, potem lahko rečemo, da so ti sveti zelo potrebni, saj je edino pravilno, da se v okvirju organizacije SZDL razvija vso kulturno-prosvetno in zabavno življenje naših delevnih ljudi. Oblastveni organi naj pomagajo materialno — SZDL pa naj pomaga idejno usmerjati vso dejavnost. Na Senovem pa so svojo dejavnost močno razširili: ne samo »Svoboda«, ki deluje na Senovem in v Brestanici, tudi v Koprivnici in pri Antonu imajo sedaj prosvetna društva. Zelo aktivni so v Koprivnici (o tem pišemo tudi na drugem mestu), kjer imajo pripravljajni odbor za zgraditev kulturnega doma. Vsačani so zbrali že blizu 100 kub. m lesa. Delno bodo les odprodali in tako dobili sredstva tudi za graditev tega doma. Vsa prosvetna društva v senovski občini so pripravila program dela, in kar je tudi po-

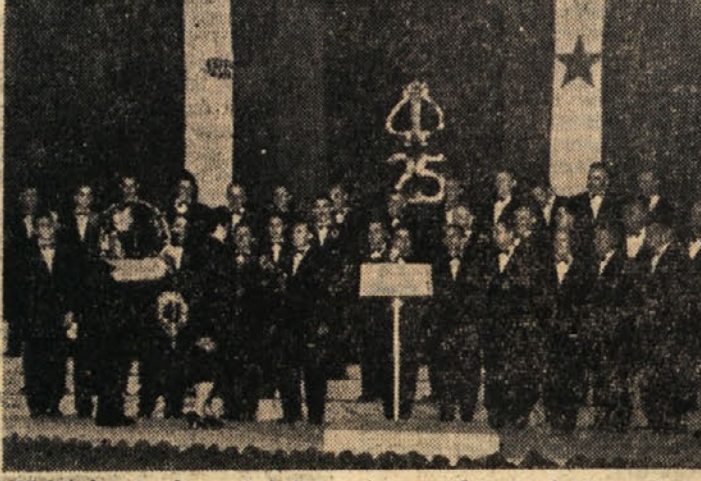
Glasbeni večer v Trbovljah

Dne 7. decembra je bil pod vodstvom Albina Weingera glasbeni večer malih: cicibanov — gojencev nižje glasbene šole v Trbovljah, orkestra te šole, mladinskega pevskega zbora »Svoboda-Center« in dekliškega noneta kot prezkusnega telesa tega zbora. Sicer se poznamo vse formacije, vendar je za kontrolo dela njih samih koristno, če opozorimo na stopnjo, ki so jo pokazali po enainpolletnem

delu oziroma eno leto po prvem nastopu. Najprej splošen vtis: dominanten uspeh je vsekakor dosegel mladinski pevski zbor. To pot se je predstavil s sedmimi skladbami, od katerih so bile štiri na novo nastudirane, dve pa smo že slišali na obrobem nastopu ob proslavi Planinskega tedna. Sama izbira novih pesmi

V prvem delu koncerta smo slišali tri cicibane, ki so svoj precej zahteven program navdušujoče opravili. Nesporni pevski talent trboveljskih najmlajših državljanov je prišel do izraza tako pri mali triletnji Irenki Rojček, ki je ljubko zapela Bitenčevo »Srncico«, kot pri Jevrajevem »Pevcu« (Jurček Drnovšek) in pri Majdi Ribičevi,

bi, da bi bil ptica, Jenko: Na tujih tleh). Ze kar koncertni glas Sarlahove in nežni toni Skrinarjeve obetajo lep razvoj obeh deklic. Dekliški nonet ni to pot pokazal bistveno nič novega, niti v vsebinsko pevskih niti v tehničnih kvalitetah. Orkester glasbene šole je zaigral odlomek iz Rossinijevoga »Seviljskega brivca« (solista Vili Rems in Vera Bornšek), Chopinov »Valček«, Mascagnijev »Simfonični intermezzo« in Sivičeve štiri mladinske skladbe za klavir in godalni orkester (solist Veronika Ulaga). Ne posem trdni so svojo nalogo vendarle precej častno opravili. Neizdelanost lokovih potez je slabšala večjo izraznost. Orkester bo moral gojiti več individualne igre, prestati še dokaj suhoparnih tehničnih vaj in obvladati svoje parte posem samostojno, preden bodo lahko zavneli v ubrane melodije programa, kot jim ga je izbral dirigent.

25-letnico svojega obstoja so trboveljski »Zarjani« nadvse lepo proslavili. Na sliki vidite zastopnike podjetij in ustanov, ki pevcem čestitajo in izročajo darila.

hvale vredno: »Svoboda« na Senovem je vaška prosvetna društva podprla tudi denarno in s kulislami.

Do konca letošnjega leta je potrebno, da so občinski sveti »Svobod« in prosvetnih društev izvoljeni, tako da bo okrajna skupščina prosvetnih društev in »Svobod« lahko do konca meseca januarja prihodnjega leta.

Na seji so obravnavali tudi vprašanje, kako pomagati vaškim prosvetnim društvom, ki nimajo režiserjev in pevovodij. Sprejeli so sklep, da bo v okrajnem merilu tečaj za režiserje-začetnike, ki naj bi bil nekaj let zapovrstjo, in tečaj za pevovodje. Tako naj bi bil režiserski tečaj v semestralnih počitnicah, pevovodski tečaj pa v glavnih šolskih počitnicah.

Na seji so osvojili sklep, da bodo posamezne »Svobode« s svojimi sekcijami obiskale na dan 22. decembra razne kraje in skupno s pripadniki JLA proslavili Dan JLA.

je premaknila kvaliteto zbora do izrazito množične formacije v umetniško telo, ki dokaj zanesljivo že obvlada tehnično interpretacijo in ki je močno poglabil tudi vsebinski izraz. Če je C. Pregljeva »Viharje zdraževnela se v smislu praznične slovesnosti, je Adamičeva »Uspavanka« že pokazala lepoto pianissimov, ki jih zbor zavestno goji in neguje in se z njihovo pomočjo prebija v toplino te že nekdanjim trboveljskim »Slavčkom« priljubljene pesmi. Tehnično je presenetil Mokranjčev »VIII. rukovet«, ki predstavlja preizkušnjo celo verziranim zborom. Za sedaj bi svetovali zboru pri izdelavi še več niansiranja južnjaškega kolorita, kar bo izvedljivo samo v prid. V primerjavi s temi pesmimi je Pregljeva »Cin, can, corgudana« pomenila za zbor le prijeten odih v napetosti, čeprav je pesem sama dokaj zahtevna. Ze znani »Oj Triglav, moj dom« Jakoba Aljaža in Simonitjeva »Plovi, plovi« sta bili na višini prave pevske zborovske kulture.

ki je prav z dramatičnim občudovanjem interpretirala tragično-komične Weingerlove »Tri petelinčke«. Vsi trije so zapeli še Weingerlovo »Očka drva žaga« in poželi aplavz za svojo mladost in za trud, ki so ga vložili v petje.

Duet: Ida Skrinar in Alma Sarlah je bil v izboru pesmi dokaj zahteven (Adamič: Vesela pesem, Uspavanka; Gerbič: Zelen

Krona večera je bila krstna izvedba Weingerlove »Srečno, očka, srečno« v izvedbi orkestra in Mladinskega zbora. Cudoviti tekst Janeza Mohorja, ki opisuje slovo očeta rudarja, ki odhaja na delo, in celotno trboveljsko panoramo, je našel v Weingerlu vrednega komponista in v izvajalcih že zavzetejeje interprete. Troglavno pisana skladba je sprostila silo orkestra in zbora in povezala izvajalce s poslušalci v dvorani v topel odnos družinskega doživljanja. Prezrez skozi pevski naraščaj v Trbovljah obeta vse najlepše in upamo, da bo skoro lahko poletel iz gnezda. J. Z.

Tudi polčki vas bodo obiskoli

Otroci, dedek Mraz vam sporoča...

Kar brez ovinkov povem: naši otroci zadnjič niso hoteli prej v posteljo, dokler jim nisem zadržno obljubil poskusi dedka Mraza in ga povprašati, kdaj bo prišel k nam v Zasavje.

Najmlajši — veste, dragi otroci, ta je sploh nepridiprav — je stekel k omari in privlekel na plan velik kos papirja in mi ga pomolil pod nos.

»Na, oče, pa tole mu odrjajtaj!« Potem pa, kot bi dregnail v sršenje gnezdo.

Vsi so stekli po šolske torbe. Vsak je imel v mapi že napisane želje, in kar vroče mi je prihajalo, ko sem jel brati prvo pismo. Druga sem raje odložil, kajti spravljal sem se v posteljo ter sem se resnično bal, da se mi ne bo še sanjalo o teh silnih zahtevah naših otrok.

Za tem so me potisnili na stol in moral sem poslušati njihove nenavadne želje. Namreč v tisti ihiti pri pisanju, boječ se sevč, da bi utegnili pozabiti kaj bistvenega, so mi sedaj ponovno zatrjevali, da hočejo še to in ono.

Kaj vem, do kdaj bi poslušal te velike in majhne želje, da jim nisem začel pripovedovati vse

o novoletni jelki. Vendar so mi venomer vpadali v besedo. Ta je hotel vedeti, če ima dedek Mraz kaj daljšo brado, drugi, če je resnično star že 100 let, tretji, zakaj so škrtali venomer majhni. Zadnji frkolin pa je celo trdil, da rastejo skratje nazaj, češ da so bili predlani manjši kot lani.

Potem so se spomnili, da so imele vile predlani rdeče lase, lani pa rumene, in da so dall lani zajčkom trave, pa jo še pogledali niso. Kaj vem, kako dolgo bi še brenčali okrog mene, če ne bi ustavil njihovega zlobudranja s tem, da sem jim povedal, da je že lani dedek Mraz razodel, da bo obdaroval letos le najbolj pridne pionirske odrede, in da posamezniki sploh ne pridejo v poštev.

Kot bi trenil, so se jim jezički zapletli; tega sploh niso hoteli verjeti. Toda ko sem jim razodel, da so slabi časi, da mora dedek Mraz obdarovati zlasti otroke brez staršev ali brez mamic in očetov, in pa tiste, katerih očetje slabo zaslužijo, so nekako razumeli, da imam prav. Tince pa mi je celo pomagala, češ, da je v šoli zvedela, da mnogi otroci po svetu niti kruha

nimajo, ker so njih očetje brez dela.

In ker jih nisem hotel še bolj užalostiti, sem vendarle povedal, da jim bo nekaj le prinesel. Tako pomirjeni so se končno le odpravili spat.

Napotil sem se tja proti Mrzlici in še dalje za deveto goro. Pravzaprav nisem vedel, če ga

bom našel tam kot lani. In kdo ve, koliko časa bi še brusil peče in zmrzoval, če ne bi na poti srečal zajčka Dolgouhca, vsega otovorjenega z lepim, kot žamet mehkim mahom.

Ker rad pomagam v sili bližnjemu, sem se ponudil v pomoč. Malce nezaupljivo je pristregel z ušesi, kot da ne bi verjel v moje poštene namene.

Ko pa sem mu razodel, kam drži moja pot, se je postavil na zadnje noge in smehljaje povedal, da me bo vodil, ker je pač pri dedku Mrazu v službi. Naložil mi je več kot polovico mahu in šla sva.

Zajčku je lahko! Skočil v zrak in že je onstran kotanje ali jarka. Meni pa se je nekajkrat pogreznilo — dvakrat mi je moral zajček pomagati iz blata.

Pred vhodom v veliko, od vseh strani z gostim vejevjem zakrito dolino sva se ustavila. Zajček je stopil do skale in zavpil:

»Hej, boter Rjavček, daj, odpri! Jaz sem, zajček Dolgouhec. In Tiščkov oče. Tak, prebudi se, zima je!«

Slišala sva zaspano godrnjanje in prikazal se je medved

ožji pomočniki so že naredili podoben načrt obhoda.

Zmajal je z glavo in bolj zase dejal: »Saj ne vem, kako bom vse zmozel. Vsi bi radi, da bi jih obiskal in ostal pri njih več dni. Malčki pozabljajo, da se staram, noge mi slabijo in vid mi peša.«

»Dobro, da mislijo moji pomočniki na vozove. Peljal se bom že, čeprav bo mraz.«

»Kakšni pa so kaj otroci v Zasavju, so pridni, kaj? Kako se kaj učijo, menda, vsaj tako sem slišal, da nič kaj boljše kot lani.«

»To pa povem,« dedek je zvišal glas in preteče dejal: »Tlistim, ki se slabo učijo, ki lenarijo in ne ubogajo staršev, bom prinesel šibo.« Izpod pasu je vzal dolg seznam z imeni otrok.

»V seznamu imam zapisane vse otroke iz zasavskih šol, zlasti tiste, ki so mi lani obljubili, da se bodo bolje učili. Tukaj pa so vsi pionirski odredi. Za te slišim, da lepo napredujejo. Učijo se ljubiti domovino, spoznavajo lepote pionirskega dela, zato bo letos veljala moja skrb posebno ravno njim. Obdaroval bom predvsem odrede s praktičnimi darili, da jih bodo lahko uporabljali prav vsi pionirčki.«

Nato je iz drugega žepa izvlekel drug seznam. Sklonil sem se bliže in bral natančen razpored obiskov.

Dedek Mraz je počasi bral: »V Trbovljah bom verjetno še 27. decembra. Tam se, kot slišim, organizacije in društva že pridno pripravljajo na moj sprejem. In otroci tudi. Prišel bom z vozovi in verjetno z večjim delom mojega spremstva. Obdaroval bom brčkone vse pionirske odrede, moji palčki in lutkece pa pripravljajo več igrice.«

»Kaj pa v Zagorju?« sem skromno pripomnil. »Kdaj prideš pa med zagorske otroke?«

»V Zagorju bom iste dni.« je pripomnil dedek Mraz. Brčkone bom začel pri domu Partizan s svojim spremstvom, nato pa se bodo vozovi napotili proti Zagorju. Povej otrokom, naj me le pričakujejo tudi v šolah. Tudi tod bom prikazoval več igrice. Zagorska »Svoboda« mi bo pomagala igrati lepo igrice. Gimnazijski profesorji pa bodo otrokom pomagali nastudirati lutkovne igrice. Pa tudi v ostalih šolah pridno pripravljajo z moimi pomočniki razne predstave.

Potem pa v Hrastnik. Hrastniški otroci so moji stari znanci. Lani so me hoteli obdržati, ko pa sem jim razodel, da me čaka še pot v spodnje kraje, so mi naročili kup pozdravov za spodnesavske otroke. No, letos bom pri njih več dni. Pripravil sem jim obdaritev. Dobili bodo mnoga praktična darila in še kakšne sladkarije povrh. Tudi v Hrastniku mi »Svoboda« pridno pomaga pri organiziranju lutkovnih in ostalih igrice. Šolski otroci pa so se letos, kot slišim, zelo izkazali, saj me čakajo nestrpno in z velikim znanjem. Moral jih bom nekoliko potipati za tisto žilico, iz katere vre znanje.

Tudi v Radečah, Sevnici, na Senovem, v Krškem in Brežicah imam namen ostati nekaj dni. Po vseh teh krajih bom obdaroval pionirske odrede in najbolj potrebne otroke, zlasti tiste, katerih očetje so padli za našo zlato svobodo, in otroke, v čigar hišah se slabo zaslužijo. Seveda pa ne smem pozabiti na razne igrice in druge otroške predstave. Toda vem, da mi bodo otroci sami pomagali, saj jim poznam, da so navdušeni za delo v raznih pionirskih skupinah.

Tako, takšen je moj načrt za Zasavje! Sporoči to, prosim, mojim prijateljem v Zasavju. In ker ne moreš vseh krajev posebej obiskati, napiši članek in ga pošlji v »Zasavski tednik«. Urednik ga bo kar vesel, saj bo tako najbolje ustregel otrokom okraja.

Sedaj pa, prosim, da odideš, kajti čaka me še ogromno dela. Le povej otrokom tudi to, da bom neizprosno pri obdarovanju. Hočem obdarovati tiste, ki se pridno uče, ki ubogajo starše in ki so dobri pionirji. To pa, upam, so v Zasavju vsi otroci brez izjeme.»

Ljubezljivo sem se mu zahvalil za sporočilo. Zajček Dolgouhec, ki je medtem priskakljal iz paše, me je pocukal za rokav in povedal, naj sporočim otrokom da bodo prišli v Zasavje vsi člani njegove družine. Pa kaj travice naj mu pripravijo, mi je dejal še ob slovesu.

Tako otroci! Upam, da sem zadostil vaši radovednosti. Se imate čas, da se popravite, če ste kaj zakrivilili v šoli ali doma. In veliko veselja vam želim tiste lepe dni ob prihodu dedka Mraza!

»-v.

NAROČILNICA

Naročam »Zasavski tednik« in prosim, da mi ga začnete pošiljati s _____

Naročnino nakažem takoj po prejemu položnice.

Ime in priimek _____

Kraj _____ ulica _____ štev. _____

Pošta _____

V _____ dne _____

Podpis: _____

Prvi občinski svet „Svobod“ in prosvetnih društev že dela Močnejša društva naj pomagajo šibkejšim

Med prvimi so izvolili občinski svet »Svobod« in prosvetnih društev v Brežicah. Na območju brežiške občine deluje 13 društev in 1 prosvetni aktiv. Zato je še toliko bolj potrebno, da so izvolili občinski svet »Svobod« in prosvetnih društev, ki bo kot politični organ s pomočjo občinskega odbora SZDL in občinskega komiteja ZK v Brežicah vodil in usmerjal kulturnoprosvetno in izobraževalno dejavnost na področju celotne občine.

Na občnem zboru občinskega sveta je bilo zbranih 40 delegatov iz vseh društev, ki so v svojih poročilih prinesli vrsto dobrih predlogov za nadaljnje delo. Številni delegati so razpravljali o preteklih vprašanih prosvetnega dela na tasi in podarili, da bi veljalo načelo, da naj močnejša društva pomagajo šibkejšim, če ne materialno, pa vsaj moralno. Izrekli so željo, naj bi se prirejal razni rešerski in igalski tečaji, ki si jih vsa igralna družina zelo žele.

Delegat iz Cerklj je poročal, da je treba prosvetno politiko na vsi vzet, bolj resno. Tako se je na primer v Cerkljah zgodilo, da so dali Prosvetni dom zgraditi nedelavnosti tamkajšnjega prosvetnega društva v upravljanje gasilcem, ki sedaj žal ne namenjajo pomagati pri prosvetnem delu. Sedaj je v dvoranah še kino in kulturnoprosvetno delo je oteženo. V Cerkljah pa kljub temu hočejo delati in bodo ustanovili tudi orkester.

Težko je nadalje delo v Dobovi, kjer sodijo v KZ, da je kino bolj važen kot vse ostalo kulturnoprosvetno delo, češ »da je kino bolj rentabilen«. V Veliki dolini so ljudje željni kulturnih prireditel, toda kulturno delo opravljajo tamkaj v kleti

osnovne šole, ker drugih prostorov ni. Vsekakor bo treba vprašanje prostorov v Veliki dolini nekako rešiti, volje za delo je dovolj, toda pogoji glede prostorov so slabi.

Na dnevni red je prišlo tudi vprašanje pevovodij na področju občine Brežice. En sam pevovodja res ne more poučevati kar več pevskih zborov v raznih krajih. Tako so v Selah v težavah s pevsko sekcijo, ker pevovodja, ki je prihajal iz Brežic, ne utegne več priti tjakaj.

V Selah so imeli tudi tamburaski zbor, ki pa je žal razpadel. Dobro deluje Prosvetno društvo v Brežicah in »Svoboda bratov Mlavceev«, kjer pa imajo ugodnejše pogoje za delo kot v okolici.

Glede boljše povezave med vsemi prosvetnimi društvi in »Svobodami« in za čimvečji razmah kulturnoprosvetnega dela je bil sprožen predlog, da bi izhajal »Gledališki list«, kar pa ni neizvedljivo.

Med številnimi sklepi, ki so jih sprejeli po izvolitvi odbora, je bil tudi sklep, da bi se zopet obnovili festivali, ki so že bili v Brežicah skupno s sosednjimi kraji, tako kot so že bili festivali Bratstva in edinstva. Društva naj izkoristijo vse možnosti za gostovanje v sosednjih vaseh, prav tako ima novi odbor načrtu, da pripravi revijo pevskih zborov in godb.

Delo je začelo — kar krepko naprej in uspeh ne bodo izostali.

Za množičnost smučanja v Zagorju

Konferenco pri SZDL Zagorje je vodil predsednik občinskega odbora SZDL tov. Bogomil Gostiša, kot gost je sodeloval član okrajnega odbora SZDL Trbovlje tov. Ostanek — izvolili so nov odbor.

V petek, 14. decembra, je bila pri SZDL Zagorje konferenca o razširitvi množičnosti smučanja. Na sestanku so bili povabljeni zastopniki raznih društev in upravitelji vseh šol. Udeležba pa je bila slaba, kar priča, da povabljeni ne kažejo pravega zanimanja za zimski šport, kar pa bi naši mladini iz zdravstvenih razlogov toplo priporočali.

Ceprav so v Zagorju kar dobri pogoji za razvoj zimskih športov, vendar o množičnosti tega športa še ne moremo govoriti. V prihodnje se bo treba bolj zavzeti za to delo in popeljati čim več ljudi v naravo. Naša mladina se precej izživlja na smuških poljanah, vendar ni organizirana in načrtna. Seveda bo lahko največja zakladnica za

smučarske kadre prav šola. Na šolah bo treba postaviti smučarske aktivne, v katerih bi sodelovali učitelji in učenci, za aktiv pa bi bil odgovoren šolski upravitelj.

Zimski šport se do sedaj goji še v večini izven društev. Predvsem bo treba zainteresirati za to tudi naše delavce. V okviru občinskega sindikalnega sveta naj bi se organiziralo tekmovanje v okviru občine, pri tem pa bi jim naj pomagal svet za smučanje pri občinskem odboru

POSVETOVANJE PREDSTAVNIKOV POLITIČNIH ORGANIZACIJ IN DRUŠTEV O MNOŽIČNOSTI V ZIMSKEM ŠPORTU — NA ŠOLAH BODO USTANOVILI SMUČARSKÉ AKTIVE — ORGANIZIRALI BODO AKCIJE ZA ZBIRANJE SREDSTEV IN MATERIALA ZA SMUČARSKÉ REKVIZITE — PRIHODNJI MESEČ BODO ZAČELI Z DELOM ŠTIRJE TEČAJI ZA SMUČARSKÉ VADITELJE — UREDITI JE TREBA DRŠALIŠČA — TUDI SANKANJE JE POMEMBNA PANOGA ZIMSKEGA ŠPORTA

Na posvetovanju predstavnikov političnih organizacij in društev, ki je bilo sklicano na pobudo Zasavske smučarske podzveze, so ugotovili, da je neresnična trditev, da v zasavskem okraju ni razvit zimski šport. Resnica je namreč drugačna: zimski šport je zelo množičen, toda divji, neorganiziran in nepovezan. Ljudje se ukvarjajo s smučanjem, sankanjem ali drsanjem individualno in seveda nesistematično. Naloga smučarskih društev, sindikalnih organizacij, organizacij Ljudske mladine in drugih pa je, da ga napravijo organiziranega in sistematičnega. Na vseh šolah je

treba ustanoviti smučarske aktivne, ki bi vključevali šolsko mladino. Aktivni naj bi bili vezani na smučarska ali telesnovzgojna društva, kolikor le-ta obstajajo v kakem kraju. Če pa na sedežu šole ni smučarskega ali telesnovzgojnega društva, so aktivni lahko samostojni ali pa vezani direktno na Zasavsko smučarsko podzvezo. Kadar gre za množičnost v zimskem športu, ni toliko važno, kdo bo organiziral razna tekmovanja; to lahko storijo sindikalne in mladinske organizacije ali pa smučarska in telesnovzgojna društva.

Zasavska smučarska podzveza bo skupno z okrajnim odborom »Partizana« prihodnji mesec organizirala štiri tečaje za smučarske vaditelje in aktiviste. Vseh štirih tečajev, ki bodo na Mrzlici, na Lisci, na Partizanškem vrhu, na Kumu ali kje drugje, se bo udeležilo okrog sto ljudi. Tečajnike bodo delili v dve skupini: v prvi bodo začel-

niki, v drugi pa ljudje, ki že znajo smučati.

Na posvetovanju so govorili tudi o akciji za zbiranje sredstev in materiala za smučarske rekvizite. Društva prijateljev mladine, mladinske organizacije in druge bodo zbirale jesenove in hrastove hode, medtem ko bodo organizacije Ljudske tehnike izdelovale potrebne okovje. Na ta način bo mogoče do prihodnje jeseni izdelati več tisoč smučaj za mladino, ki nima sredstev, da bi si jih sama kupila. Zasavska smučarska podzveza pa bo že letos priskrbela več kot 200 parov desk. Okovje za smučaj bo dal na razpolago okrajni odbor »Partizana«.

Na tem posvetovanju so nadalje razpravljali o pomanjkanju dršališč in o sankarskem športu: Ugotovili so, da so v Trbovljah, v Zagorju in drugje primerni prostori za ureditev dršališč. V teh krajih so prav tako odlični tereni za sankanje. Vse to bo treba izkoristiti za poživitev sankarskega športa in drsanja.

Na koncu so udeleženci posvetovanja sklenili, da bodo obiskali vse občine, kjer se bodo o vseh teh stvareh pogovorili s predstavnicami družbenih organizacij in društev.

V Radečeh so ustanovili kajakaško društvo

Ustanovitev kajakaške sekcije — Mladinci osnovne organizacije LMS so skupno s pionirji radeške gimnazije ustanovili kajakaški klub. Izvolili so svoj odbor in si zadali vrsto sklepov. Če jih bodo izvršili, bodo tudi v Radečah dvignili to lepo športno vejo.

Novoletno praznovanje. — Za praznik dedka Mrza bo v Radečah letos prvič po vojni nastopilo lutkovno gledališče. Na novoletno praznovanje pa se seveda pripravljajo tudi druga društva, organizacije in šole, tako da bo prehod v novo leto pri nas precej pisan.

Gostovanje trboveljskih omošolcev. — V polni dvorani so se pretlelo soboto predstavili

Radečanom osmošolci trboveljske gimnazije s Senečičevo komedijo »Logaritmi in ljubezen« v režiji prof. Rada Česnovarja. Glavne vloge so igrali Anton Koren, Berta Žičkarjeva in Mihelina Goznikarjeva ter so jih zelo dobro podali, vendar tudi drugi niso zaostajali, saj jih je radeško občinstvo, ki je znano kot zelo kritično, kar dvakrat pozdravilo z aplavzom.

Trboveljskim osmošolcem k uspehu čestitam!

Igra v Zidanem mostu. — Mladina Zidanega mosta je pretlelo soboto in nedeljo uprizorila v režiji tov. Ernesta ml. veseligr »Nezaželeni gost«. Prireditelj je bila številno obiskana in je dobro uspela.

Tri kmetijske šole v občini Videm-Krško

Dne 3. decembra so začele z rednim poukom kmečke gospodarske šole v Velikem Trnu, na Raki in v Velikem Podlogu. Skupno je v šolah 95 mladincev in mladink. V vseh šolah je pouk dvakrat tedensko. Sedaj predavajo v glavnem kmetijski

strokovnjaki, pozneje pa bodo izpopolnili pouk s splošnim delom. Povsem izgleda, da bodo ob semestralnih počitnicah imeli na Velikem Trnu in na Raki strnjene pouk. Kmetijski strokovnjaki se bodo za ta čas naselili za nekaj časa v omenjenih vaseh in nudili v šolah strokovna predavanja, ob večernih urah pa bodo razpravljali s kmetovalci o umnem kmetijstvu in gospodarstvu.

Zanimanje za kmečko gospodarsko šolo je največje na Velikem Trnu in v Velikem Podlogu, medtem ko na Raki, kjer je največ kmečke mladine, za sedaj še ni zadostnega odziva.

Podaljšanje veljavnosti orožnih listov

Obveščamo imetnike orožnih listov, da najpozneje do 15. januarja 1957 podaljšajo pri TNZ v Trbovljah veljavnost orožnih listov, ki jim poteče veljavnost 31. decembra 1956. Tajništvo za notranje zadeve v Trbovljah bo podaljševalo veljavnost orožnih listov tistim, ki imajo stalno prebivališče na območju okraja Trbovlje oziroma, ki imajo pri tem tajništvu orožje registrirano.

Lovske družine lahko opravijo kolektivno podaljševanje orožnih listov za svoje člane.

V prošnji za podaljšanje veljavnosti orožnega lista je treba navesti ime, očetovo ime in ime prosilca, dan in kraj rojstva, poklic, prebivališče, državljanstvo, vrsto, znamko, kaliber in tovarniško številko orožja, za katero se prosi podaljšanje veljavnosti orožnega lista. Razen tega je treba v prošnji navesti, ali se prosi za podaljšanje veljavnosti orožnega lista za posest in nošenje, ali samo za posest orožja. Prošilec, ki je član lovške družine, pa mora priložiti k prošnji za podaljšanje veljavnosti orožnega lista za posest in nošenje lovškega orožja še notrdilo o članstvu lovške organizacije.

Prošnja za podaljšanje veljavnosti orožnega lista mora biti kolektivna na tarif. št. 1 TZ s kolkom za 30 dinarjev in po tarif. št. 15 TZ s kolkom za 400 dinarjev za vsak kos orožja. Ako se z eno vlogo prosi za dovoljenje za posest in nošenje več kosov orožja, se plača za take vloge taksa po tarif. št. 1 TZ tolikokrat, za kolikor kosov orožja se vloga nanaša.

Orožni list, ki je bil izdan za določen čas, se imetniku odvzame obenem z orožjem, za katerega je bil izdan, če ni prošil za podaljšanje veljavnosti. Preden je ta notrdilo oziroma do določenega časa, ali če v tem času ni sporočil, da ne želi več imeti orožja.

(Z pisarne TNZ Trbovlje)

IZLAKE

PRIJETNA PRIREDITEV. — Zelo lepo bi bilo, če bi na Izlakah imeli večkrat podobno prireditev. Prav prijetno je bilo popoldne slovenskih narodnih pesmi, ki so jih izvajali naši znani člani Radia Ljubljana, katere sicer mnogokrat slišimo v radiu, a jih nismo poznali. Sedaj pa jih bomo poznali, ker so se nam prejšnjo nedeljo predstavili v dvorani na odru s svojim pisanim programom. Samo prekretek je bil ta spored, kajti vsi poslušalci so bili navdušeni in bi poslušali naše umetnike še in še. Svoje zadovoljstvo so poslušalci pokazali nastopajočim z burnim aplavzom.

Udeležba prireditve je bila velika, saj je bila dvorana nabito polna.

Domačini in tudi ostali poslušalci so bili zelo veseli teh umetnikov in žele, da bi jih večkrat razvedrili s kakim podobnim programom.

OBVESTILO

Vse voznike — soferje, amatere obveščamo, da bomo veljavnost amaterskih voznških dovoljenj, ki jim veljavnost poteče dne 31. dec. 1956, za okraj Trbovlje podaljšali po naslednjem razporedu:

1. za območje občine Videm-Krško. Senovo in Sevnico, 25. decembra 1956 na postaji LM Videm-Krško v sobi št. 7;

2. za območje občine Brežice, dne 26. decembra 1956 v pisarni avtogaraje »Prevoza«, Brežice;

3. za bivše območje okraja Trbovlje se bodo voznška dovoljenja podaljševala na Tajništvo za not. zadeve Trbovlje v sobi št. 4/I. do vključno 31. decembra 1956.

Za zamudnike iz celotnega okraja Trbovlje se bodo voznška dovoljenja podaljševala na TNZ Trbovlje do vključno 10. januarja 1957. Kdor pa v tem roku voznškega dovoljenja ne bo podaljšal, mu bo to zapadlo. Trbovlje, 17. dec. 1956.

(Z pisarne Tajništva za notranje zadeve Trbovlje)

Za 500 din bo prejel ob koncu leta 1957 vsak član Prešernove družbe sedem dragocenih knjig!

Dr. V. M.

Centralna ljudska univerza v Trbovljah uspešno deluje

Ceprav še ni daleč od ustanovitve Centralne ljudske univerze v Trbovljah, so že vidni rezultati njenega dela. Upravni odbor te ustanove se je doslej že trikrat sešel, da bi razpravljali o programu izobraževanja v letošnji sezoni. Razveseljuje, da so člani upravnega odbora Ljudske univerze že takoj v začetku pokazali izredno voljo in požrtvovalnost, kar ustvarja

upanje, da bo Ljudska univerza v prihodnje uspešno delala.

Zanimiv je okviren program izobraževanja v letošnji sezoni, ki ga je Ljudska univerza sporočila vsem podjetjem, ustanovam, organizacijam in društvom v občini. Po tem programu so predvidena številna poljudna predavanja iz vseh področij znanosti in družbenih ved. Tečaj za tuje jezike (nemščina, angleščina in esperanto) so že začeli z delom, v kratkem bodo organizirali še dva jezikovna tečaja iz francoščine in slovenščine. V okviru šole za stare bo ciklus predavanj o vzgoji otrok in mladine, o odnosih med otroki in starši itd. Ljudska univerza bo pri organiziranju teh predavanj tesno sodelovala z Društvom prijateljev mladine. Predvideva se tudi šola za mlade zakonce s ciklusom predavanj o odnosih med zakonci s posebnim ozirom na spolne odnose. V okviru zdravstvene šole bodo razna zdravstvena predavanja o boleznih in njih vzrokih ter o borbi proti njim.

V okviru Ljudske univerze bo delovala nadalje marksistična šola s tečajem politične ekonomije in dialektičnega materializma. Politično gospodarska šola bo organizirala seminarje za vodstva osnovnih organizacij in društev, pozneje pa tudi za organe delavskega samoupravljanja. Ljudska univerza bo organizirala tudi razne kmetijske tečaje in še kaj. Program predvideva nadalje literarne večere in drugo.

Sodeč pa programu bo Centralna ljudska univerza v sezoni 1956/57 opravila koristno delo na področju izobraževanja delovnih ljudi v Trbovljah.

Rešitev nagradne uganke iz 50. številke

Spet so nam naši najmlajši braic poslali kar cel kup pravih rešitev našega nagradnega magičnega kvadrata iz 50. številke »Zasavskega tednika«.

Pravilna rešitev kvadrata se glasi (vodoravno in navpično): 1. Oton, Loke, knez. 2. Zreb je prisodil prvo nagrado za rešitev uganke Jožku Mediču, učenca 3. razreda nižje gimnazije, pošta Zagorje ob Savi. 3. drugo nagrado pa dobi po odločitvi žreba Anica Kozine, učenka 3. razreda nižje gimnazije, Canje št. 28, pošta Blanca. Obema bomo doposlali knjižno darilo po pošti.

Vsem ostalim marljivim pionirjem in pionirkam za njihovo pošto in pozdrave prisrčna hvala. Uredništvo

Našim naročnikom in bra za naše pionirje

Besede (vodoravno in navpično): 1. nočna ptica; 2. drevo, ki nam daje sladke sad; 3. žensko ime; 4. okrasni kamen za prstane in uhane.

1	2	3	4

Orke: AAAA, EE, HH, OO, RR, S, T, VV.

Rešitev magičnega kvadrata nam prinesite ali pa pošljite po pošti do nedelje, 30. decembra opoldne. Za rešitev uganke imamo določeni dve knjižni nagradi po odločitvi žreba.

Pri odgovoru ne pozabite navesti poleg svojega imena in priimka razred šole, ki jo obiskujete, nadalje pošto in kraj, kjer ste doma.

Uredništvo

Koledar za leto 1958, tri leposlojne in tri poučno praktične knjige lahko dobite za berih 500 din, če se vpišete v članstvo Prešernove družbe.

Vremensko napoved za prihodnji teden

V tekočem tednu in v prvih dneh prihodnjega tedna v glavnem suho in postopno hlajenje z obilico meglenh dni. Od srede prihodnjega tedna dalje nestalno s pogostimi padavinami, sneg do nižin, pozneje močan padec temperature.

Kinematografi

KINO »DELAŠKI DOM« v Trbovljah bo predvajal od 22. do 24. dec. amer. barvni film »Opustošena džungla«; 25. in 26. dec. amer. film »Ljubzen s tujcem«; od 27. do 30. dec. amer. barvni film »Sklenski čevlji«.

KINO TRBOVLJE II bo imel na sporedu od 22. do 24. dec. amer. film »Selina«; od 28. do 30. dec. amer. barvni kavbojski film »Krogla žaka«.

KINO SEVNICA predvaja 22. in 23. dec. amer. film »Pot v Cariboe«; 29. in 30. decembra ameriški film »Greh ene noči«.

POTUJOČI KINO Sveta »Svobod« in prosvetnih društev okraja Trbovlje bo predvajal od 22. do 26. decembra jug. filma »Ne obračaj se sinko«. 22. dec. ob 16.30 v Boštanju (v šoli), ob 19.30 na Studencu pri Sev.; 23. dec. ob 10. uri v Pišcah, ob 14. v Kapelah in ob 18. na Blanci; 23. dec. ob 17. v Čečah; 25. dec. ob 13. v Vačah, ob 16. v Mišah in ob 18.30 v Izlakah; 26. dec. ob 17. in 19. uri v Potoški vasi — v gostilni pri »Franc«.

Obvestilo
TOVARNA POHIŠTVA BREŽICE, obvešča svoje odjemalce in koristnike, da je
7A NOVO LETO
ZNIZALA CENO
ENODRUŽINSKIM SPALNICAM
tipa 603 — orehov furnir, za 10 odstotkov.
Naši kvalitetni in solidni izdelki slovijo na domačem trgu in v inozemstvu.
Interesenti, izkoristite ugodno priloiko in si nabavite spalnice že pred Novim letom!
Naročila sprejema Tovarna pohištva, Brežice.

Vsega po malem ZA vse

7 DNI PO SVETU

Cimbol, se približujemo novemu letu, tembolj si želimo, da bi s svetovnega političnega prizorišča izbrislali težke sledove anglo-francosko-izraelskega napada na Egipt ter posledice dogodkov na Madžarskem. Ta dogajanja so namreč močno potresla temelje mednarodnemu zblizanju, ki se je posebno zadnja leta precej okreplilo.

NEHRU V WASHINGTONU

Te dni se mudí v ZDA predsednik indijske vlade Nehru. Povabilo, naj bi obiskal predsednika Eisenhowerja, je prejel že mnogo poprej, toda ameriška javnost tedaj ni bila preveč pripravljena prijazno sprejeti enega največjih pobornikov miroljubnega sožitja med vsemi deželami sveta. Tako smo lahko sodili vsaj po pisanju vodilnih ameriških časnikov.

Toda časi so se spremenili... Predsednik Eisenhower je spet zmagal na predsedniških volitvah, v njegovi administraciji se kažejo znamenja sprememb. ZDA so v Generalni skupščini obsodile svoje »tradicionalne prijatelje« Angležje in Francoze zaradi pustolovščine v Egiptu in tudi zagrožile z gospodarskimi sankcijami, če tega ne popravijo. V tem primeru se je ameriška diplomacija znašla trdno na isti liniji, kakor večina ostalih dežel, med drugimi tudi Indija.

Značilno je, da uradni predstavniki ZDA sedaj priznavajo vpliv miroljubnega sožitja na pomiritev in zblizanje v svetu, četudi so ga poprej zavračali. Američanom se je zdelo »nemoravno«, če se kdo ni opredelil za Zahod, oziroma Vzhod. Zato so obsojali »neutralizem«, četudi so pri tem pozabljali bistveno značilnost. Če so že politiko miroljubnega sožitja izenačili z »neutralizmom«, bi morali vsaj upoštevati, da je ta »neutralizem« aktiven ker se ne zapira vase, temveč se bori za sožitje po vsem svetu.

KITAJSKA DILEMA

Spremembe v ameriških nazorih sicer niso radikalne, vendar pomenijo preobrat na bolje. Zato je indijski premier tudi odpotoval »čez lužo«.

Svet ve, da se indijska diplomacija prizadeva najti pot za zblizanje med Kitajsko in ZDA in da je pri tem pripravljena tudi posredovati. Ta problem je tudi preudavoval v razgovorih Nehru-Eisenhower. V Pelcinju zadnje čase nagibljejo k neposrednim razgovorom s Čang Kaj Sekom vlado na Formozu, pri tem pa tudi upajo, da bodo ZDA spremenile dosedanje politiko »trde roke« do LR Kitajske. Ni namreč mogoče več prenašati, da tako velika in po vplivu tako odločilna dežela ni n. pr. še članica OZN, za kar so v veliki meri odgovorni v Washingtonu.

Ta ugotovitev je toliko žalostna, če pomislimo, da se je številno držav članic Združenih narodov prav na letošnjem zasedanju povzpelo na 80. Pred dvema dnevnoma je bila sprejeta celo Japonska!

Drugo vprašanje, ki tare svet, je problem Srednjega vzhoda kot celota. Očitno je, da ta praksa zahodna tvorba, kot je n. pr. bagdadski pakt, ne more povrniti Zahodu ugleda med arabskim svetom. Zato je tudi vprašanje, kako dolgo se bo še lahko vzdržala na nogah. Celotno vprašanje, glavno oporišče bagdad-ke politike, vre vse huje in je le vprašanje časa, kako dolgo bo še lahko vlada Nuri Saida z nasiljem dušila želje večine ljudstva po vsearabski enotnosti in zblizanju z Egiptom in njegovimi zavezniki.

ZDA so že poprej ocenile položaj in se niso hotele priključiti paktu, četudi so jih na vse načine vabili vanj. Zele si pač ohraniti odprte roke v arabski politiki. Prav tako nočejo izgubiti ugleda kot načelno protikolonialna sila in pa — bogatih petrolejskih vrelcev.

TRENJA MED ZAVEZNIKI

Francijo tarejo skrbi v Alžiru, Anglijo ciprski problem. (O umiku iz Egipta raje sploh molčimo!) Egiptovska avantura je tudi zrahljala odnose v Atlantskem paktu. Deželam članicam ni namreč prav nič všeč, da si njihovi »veliki prijatelji« v tem primeru Pariz in London, včasih dovolijo stvari, o katerih ostali nčesar ne vedo in tudi ne morejo vpitvati nanje. Zato so na zadnjem zasedanju Sveta te organizacije morali anglo-francoski predstavniki požreti marsikatero gorko.

Zakaj Kitajci še niso uvedli latinice

Kadar na kakšni časniški sliki ali kje drugje vidimo kitajski napis po navadi pomilujemo uboge Kitajce. Imajo tako pisavo, da se morajo z njo mučiti celo življenje in se je še ne nauče popolnoma. Desetine tisočev besed so prava muka za Kitajce — to je resnica — a še večja muka bi nastala zanje, če bi Kitajci svojo pisavo spremenili. Ta ima namreč tudi svoje dobre strani. No, pa pogledimo, kako je kitajska pisava pravzaprav sestavljena.

Kitajska pisava ima okrog 100.000 znamenj, vendar jih več kot polovica danes ni več v rabi in jih poznajo samo še specialisti. S 40.000 znamenji je mogoče brati vse, kar se danes tiska v Kitajski, vključno vse strokovne publikacije. Za romane zadostuje 10.000 znamenj, a za časnik pet tisoč. In vendar je to silno veliko, kar se je mogoče le s težavo priučiti. Ta znamenja pa se bistveno razlikujejo od naših črk — naše črke označujejo posamezne glasove, kitajska znamenja pa cele besede. Če hočemo po naše zapisati na primer »roka«, tedaj napišemo: r, o, k, a. Kitajec pa mora za pojem »roka« napisati posebno znamenje. S kakšnimi glasovi se to znamenje potem izgovori, ni tako važno. Poleg tega je kitajski jezik nekaj posebnega: književnega, običajnega jezika slovnice. Na Kitajskem imajo štiri teritorialne jezike in še dva specialna kitajska jezika, vendar je pisava pri njih enotna. Pravzaprav je za tako velik zemeljski prostor, kjer živi na stotine milijonov ljudi čudno, da imajo samo štiri jezike, medtem ko jih imamo v Evropi nekaj deset. Pri tem nas kitajski dialekti ne zanimajo, četudi jih je mnogo. Vsi Kitajci pa se razumejo med seboj po svoji pisavi, ker ne pišejo posameznih glasov, ampak pojme (besede), ki jih vsak Kitajec, naj živi na severu ali jugu, na vzhodu ali zahodu, bere po svoji izgovorjavi.

Ce bi Kitajci uvedli glasovno pisavo (s črkami), bi prišlo pri njih do hudih komplikacij. Naštetimo jih torej:

1. Jezik se menja, toda pojmi ostanejo. Italijan brez dolgega učenja ne more brati več latinjskega jezika, četudi je italijanski jezik nastal iz latinjskega. Kitajec pa lahko bere književna dela, ki so bila napisana tisoče let prej, ko se je pojavil latinjski jezik. Ako bi torej Kitajci opustili kitajsko pisavo, ne bi več razumeli svoje tisočletne literature. Vse bi morali prevesti na nove jezike in ne samo prebrskati na novo pisavo.

2. Danes more Kitajec brati časnike in knjige, ki pri njih izidejo, v katerem koli kraju Kitajske. Če bi pa uvedli pisavo s črkami, bi to ne bilo več mogoče, kolikor se ne bi z nom predpisal enotni gov.

3. Kitajski jezik ima malo glasov. Na jugu slovnice ne poznajo zvonečih soglasnikov (b, g, d, z, ž, dž). Vsaka beseda more imeti samo en zlog, sme se pa končati na soglasnik (razen n, m, ng, izjemoma še kak drug, posebno na severu), prav tako ne poznajo glasu r (kakor Italijani in Francozi črke h, ki jo sicer pišejo, a ne izgovarjajo). Pri taki omejitvi je mogoče napraviti le majhno število glasovnih kombinacij, neprimerno manj kot v Evropi. Zato pa ima vsaka beseda ali zlog mnogo pomenov. Ako rečemo ali, potem pomeni to mnogo pojmov in nihče ne more razumeti, kaj mislimo. Toda kitajski zlog — beseda imajo svoj stalni muzikalni ton: če izrečemo ali s četrtim muzikalnim glasom, potem to pomeni samo: moč, hriček, zrno, vladati, stati in še kaj. Torej če napišemo ali in označimo še ton, spet nismo nič dosegli. Toda kitajska pisava ima za vsak tak pojem posebno znamenje.

4. Ako bi uvedli pisavo s črkami, glasovi, bi bilo treba mnogo več črk, kot jih imajo vse oblike latinice in cirilice skupaj. Potrebnovali bi na primer štiri črke »a«, za vsak ton po eno. Toda treba bi bilo še več črk »i«, da bi mogli napisati besedo ali na razne načine in tako razločiti njen pomen. Ako torej Kitajci uvedejo pisavo s črkami (in to se bo moralo kdaj zgodilo), bo treba več črk, kot jih ima evropska pisava. Latinica ne bi zadostovala, razen če je ne bi dopolnili z množico pik, naglasov, strelic in podobno, kar spet ne bi bilo praktično.

5. In na kraju še finančno oprasanje. Potrebne bi bile nove tiskarne, nove šolske knjige, odlihanje novih črk, izdajanje v več jezikih namesto dosedanjega enotnega, ponovno izdajanje vsega napisanega, kar imajo — to bi bili fantastični stroški, ki jih Kitajski, ki je revna država, ne bi zmogla.

Na Sumatri vladajo žene

Otok Sumatra leži v Indijskem oceanu in pripada Nizozemski. V oddaljenih krajih velikega otoka, ki meri 424.479 kvadrat. kilometrov in ima nad 8 milijonov prebivalcev, so naseljena še plemena, ki žive še po starih običajih, zlasti v hribovitih predelih otoka. V mnogih plemenih, posebno pa pri Menangkabanch, vladajo nad celim življenjem ženske. Vse gospodarstvo in trgovina je v ženskih rokah. Glavar družine ni moč, ampak žena. Ona vodi celo posestvo in gospodinjstvo. Ako žena umre, podveduje njeno premoženje najstarejša hčerka. Ako hčerke nima, ne pride na njeno mesto sin, kakor bi pričakovali, marveč hčerka njene najstarejše sestre. Če nima sestre, podveduje njeno imetje hčerka najstarejšega brata. Vsaka žena, ki nima hčerke, lahko pobere kakšno drugo dekle, na katero preidejo potem vse dedne pravice.

Prej je moral pri tem plemenu vsak moč živeti pri svoji ženi, v hiši svoje tače. Ko so ljudje tega plemena prevzeli islamsko vero, ki dovoljuje mnogoženstvo, je bil sklenjen kompromis. Moč stalno dela pri svoji materi, vendar obiskuje svoje žene pri njihovih materah. Ako ima (z dovoljenjem korana) štiri žene, tedaj preživi mož pri vsaki ženi po teden dni na mesec.

Do nedavnega so žene še popolnoma vzdrževale svoje moče. Dajale so jim tudi žepni denar. Odkar pa so moški začeli delati po nizozemskih podjetjih, so se ti pričeli osamosvajati in matrirahatski običaji so se začeli menjati. Sedaj postaja tu vse pogostejše običaj, da moške prinašajo svojim ženam darove: obleke, živež in denar.

Zakon se pri Menangkabanch sklepa iz ljubezni, vendar je včasih treba dolgo čakati, da se matere sporazumejo za ceno, ki mati plača za ženina hčerke. Ako je ženin iz navadne družine, potem je ta kupčija seveda bolj poceni. Za ženina iz boljše družine se pa razumljivo plača mnogo več. Vendar pa ženin od tega denarja nima nič, ker mora z njim kupiti svoji bodoči ženi darila in prirediti tudi svatbo.

Ako je mož prisiljen, da se loči, potem mora več denar, ki ga je dobil pred poroko, vrniti. Pri ločitvi obdrži žena vse otroke.

Taki so poslednji ostanki matrirahata (ženskega gospodarstva), ki je nekdaj vladal po vsem svetu.

Drobne zanimivosti

Važnost jamstva in kakovostne zaščite vin

Poročila iz Francije nam dokazujejo, kako važno vlogo odigrava jamstvo — zaščita porekla in kakovosti vin. Francija je prva dežela, ki je to zaščito vpeljala in ki jo tudi najdosledneje izvaja. Kakšno zaupanje so si potrošniki doma in v inozemstvu ustvarili v ta vina, nam povedo sledeči podatki:

Cetrtno vseh vin, izvoženih iz Francije, predstavljajo vsteličena zaščitena vina (tako imenovana Appellation Contrôlée). Vrednost teh vin v izvozu je od l. 1952 do 1954 porasla za 4 milijarde frankov. Tudi v Franciji sami se je potrošnja teh zaščitnih hvin od leta 1949 podvojila in predstavlja danes najmanj 8 odst. vseh povprečno v Franciji na leto potrošenih vin ali 3,5 milijona hl. To je toliko, kolikor pridelata povprečno na leto Čile ali Grčija, ali za okoli 20 odst. manj od celokupnega povprečnega jugoslovanskega letnega vinskega pridelka.

Nikdar mi ni uspelo razrešiti uganke, kaj naju je sililo nadaljevati to bedno življenje. Morda vera v rešitev? To sva zavrгла že tedaj, ko sva povezala mrtvo Padilino truplo in ga dvignila visoko na vejo, da bi ga obvarovala pred zvermi. Ali morda upanje v srečno naključje? Zelena pekla ni poznal srečnega naključja. Vse, do česar sva se zdaj priborila, je bila pest banan in pa zategla pečenka kakšnega papagaja.

Noč je vselej zagrnila najine trudne misli in jih odpčila v zavesti, da nama vsaj za nekaj ur ni treba dvigati in spuščati ranjenih nog, od katerih je že davno v krpah odpadlo obuvajo. Bila sva bosa. Zemlja je postajala zmerom bolj in bolj vlažna. Na neki jasi se je v kotanjki nabrala luža od poslednjega dežja. Iz nje so štrlele gnile, grčave korenine. Sklonil sem se, da bi si pogasil žejo, naproti pa se mi je zarezala čudna spaka: sredi kosmatega obraza, pomazanega z blatom, me je gledalo dvoje zakrvavljenih oči — bil je moj lastni obraz, takšen, da sem se ga ustrašil. Sam sobi sem se zdel podoben pračloveku.

Na močvirnatem tlu je bilo laže hoditi kot po suhem. Noge so se počutile povsem drugačne kot prej, toda nadlegovati naju je začel zopet mrčes. Ob večerih so naju oblegali roji komarjev, da sva se jih zaman otepla. Kurila sva ogenj, se dušila v dimu in le na ta način sva se ubranila nadležnih krvososov. Tej novi nadiogli se je pridružila še ena: pijavke. Ne vem, od kod so se vzele. Noge so nama bile včasih čez in čez pokrite z njimi. Ker nisva imela nobenega pripomočka, da bi si z njim namazala kožo, sva vsakih sto korakov prižgala ogenj, vzela tleče poleno in z njimi cvrta črnilaste pošasti, da so padale od naju. Če bi imela vsaj eno tistih kačjih kož, ki smo jih po helikopterju poslali v Rio — kako srečna bi bila, da bi si iz njih skrojila nadomestno obuvajo. Kot nalašč pa zdaj ni bilo na spregled niti ene kače; imela sva pred njimi mir.

Več dni zaporedoma naju je namakal izdaten dež. Zatekala sva se na drevesa, toda krošnje so prepuščale vodo, tako da ni bilo mogoče misliti na spanec. Vpraševala sva se, ali so bili

OTROŠKA USTA

Tinček noče iti spat. Tetka pa mu reče: »Vidiš, Tinček, jaz pa imam vedno spat že s kurami!«
»To pa ni res, tetka,« odvrne Tonček.
»Kako, da ne?«
»Kure vendar spe na palici. Tega ti ne moreš, ker bi padla z njel.«

STARO ZNANJE

Strahnik opomni zapornika: »Previdno, tukaj je stopnica!«
»Tovariš strahnik, to stopnico sem poznal, ko vas še ni bilo na svetu.«

ZENSKA SE PREDSTAVI

»Dovolite vprašanje, koliko ste pa stari, gospodična?«
»Štejem trindvajset let.«
»Kdaj ste pa začeli s štejem?«

DVE SRCI, EN UTRIP

Slikar sreča pesnika.
»Kako ti gre?« ga vpraša.
»Time is money.« je zaklical, »čas je denar!« in hotel dalje.
»Oh,« odvrne slikar, »neses tudi ti svojo uro v zastavljalnico?«

LJUBEZEN

»Ko sem se oženil, sem imel svojo ženo tako rad, da bi jo bil kar pojedel,« je razlagal Janez.
»In sedaj?« ga vpraša prijatelj.
»Desetkrat na dan obžalujem, da tega nisem storil.«

V OBJEMU HUERTO LOPEZ

ZELENEGA PEKLA ROMAN 56 Priredil Vlado Pečar

Spet sva blodila po okolici, ne da bi vedela, ali se bližava ali oddaljujeva od Amazonke. Morda sva hodila proti vzhodu, morda proti jugu ali celo severu. Hodila sva, dokler so naju nosile noge, hodila sva do onemoglosti. Zdaj, ko sva bila zopet pri močeh, nama hoja ni povzročala prevelikih težav. Dež je pogasil najino žejo, opičja pečenka glad, povrh tega pa sva se založila še s preostankom tega zadnjega plena in od časa do časa použila grščilaj hladne pečenke. Teknila nama je in želela sva si, da bi kmalu zopet naletela na katerega naših prednikov.

Nato sva naletela na leguana in se ga tako prestrašila, da sva stekla vsak na svojo stran. Čez čas, ko sva se bojazljivo približala, je leguan še vedno ležal pod koreninami nekega drevesa. Stopila sva bliže in v najino začudenje videla žival mrtvo. Iz njenih očesnih votlin so lezle mravljice. Ortega me je vprašal, če bi se ga lotila — peoni so zmeraj trdili, da je meso leguanov zelo dobro — toda roženi oklep, krastava koža in nasršen greben na glavi mi niso bili všeč. Zanikal sem in šla sva dalje.

Krnau nato sva zopet zaslišala rjojenje jaguarja in naslednje noči se tudi na drevesih nisva več upala zaspati. Z lahkoto bi naju utegnili napasti. Ker živali beže pred deževno dobo na višje ležeča mesta, zlasti na grščke, je tudi jaguar prisiljen slediti njihovemu vzgledu. Tedaj tedno dolgo ne pride do svežega mesa in zato postane še bolj krvoloč.

Da bi se preveč ne obremenjevala z zaboječkom, v katerem sva nosila naboje, sva si jih porazdelila po žepih, zaboječek pa zakurila, ker je bilo z vlažno podrastjo le težko napraviti ogenj. Puško sva imela stalno nabito in prislono na kako deblo, da nama je bila takoj pri rokah.

vsaj najini napori zaman, zaman ves naš trud, bofečine in mrlič, s katerimi je bila poslana naša pot, zaman naša brezmejnja vztrajnost, naš pogum, požrtvovalnost, dnevi brez počitka in noči brez spanja? Te samomorilske misli so nama ledenile ves razum. Ne da bi vedela zakaj, sva se začela kregati in kričati drug na drugega, dokler ni eden od naju poparjeno območnik in se zagrnil v molk.

Komaj je dež minil, sva bila zopet na tleh in sva nadaljevala pot. Včasih po cele dneve nisva spregovorila niti besedice. Nekoč sva bila prijatelj — pomnil sem dan, ki je potekal Ortega na moja vrata in me presenetil z novico, da se odpravlja na Amazonko ekspedicija, katere člana bova — kako vesel sem bil takrat tega sporočila, kako vesela in poln mladostnih upov še pozneje na naši ladji — kako vesel celo v vasi Ukujalov, dasi se mi je že tamkaj dozdevalo, da reči niso šle, kakor bi morale...

»Ortego, povej, ali si zares morava biti nenehno v laseh?«
»Kdo pa začenja? Jaz že ne.«
»Vseeno kdo, amigo, podajva si roko in se pobotajva. Če prideva kdaj od tod, ne bom nikoli pozabil, koliko dobrega si storil zame. Nočem te več žaliti.«

Ortega je skomignil z rameni, napravil kisel obraz ter mi segel v roko. Hotel sem ga po stari braziljski navadi objeti, ga potepjati po ramenu — pa sem obstal široko razprtih očih.
»José!« sem zakričal. »Poglej vendar!«

Streljal pred nama se je skozi veje svetilo nekaj modrega, tako lesketajočega, da ni moglo biti dvoma: nahajala sva se tik neke reke, pa tega še vedela nisva. Da se nisem pobotal z Ortogom, da ga nisem hotel objesti — bogve, če bi bil kdajkoli ugledal to pred nama se razprostirajočo vodno gladino, h kateri sva zdaj planila kot ponorela.

»Voda! Voda!« sva kričala in hitela k neznanu reki. Ni naju gnala žeja in še manj umazanost, ki naju je pokrivala od pete do glave, pač pa prijetno razburiliva vest, da sva se rešila džungle!

V TEM TEDNU

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.05, 7.00, 13.00, 15.00, 17.00 in 19.00 radijski dnevnik ter ob 22.10. Oddajo »Zelili ste — poslušajte« ob delavnikih ob 14.35, ob nedeljah ob 12.15 Kmetijske novice in kmetijsko univerzo vsak delavnik ob 12.30. »Naš jedilnik« vsak delavnik ob 7.20. Oddajo »Dobro jutro, dragi poslušalci!« (peter; glasbeni spored) pa vsak delavnik od 5.00 do 7.00.

NEDELJA, 23. DECEMBRA
6.00—7.00 Narodne in domače pesmi za prijetno nedeljsko jutro. 8.30 Glasna predstava — Friedrich Peid: Manjša ko makovo zrno. 9.07 Pisan sporod slovenskih narodnih pesmi. 9.45 Še pomnilne, tovariš! — Junez Tratar: Mi ali oni. 11.15 Oddaja za Beneško Slovence. 12.00 Pogovor s poslušalci. 13.30 Za našo vas. 18.30 Melodije za dobro voljo. 20.00 Kulturni razgledi.

PONEDELJEK, 24. DECEMBRA
11.00 Vesela predgra. 12.40 Igra ansambel domačih napevov in plesov. 13.15 Pisan sporod zabavnih melodij. 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo — Ernest Fr. Loodtke, prevedel I. Dolničar: Mark Twain. 15.40 Utrinki iz literature — Jus Korak: Balada o ulici. 17.10 Zabavna in plesna glasba na tekočem traku. 18.00 Družinski pogovori. 18.10 Slovenske narodne pesmi. 20.00 Mladinski oddaja. 20.20 Retirirano za posnetke s festivala v Salzburgu.

TOREK, 25. DECEMBRA
8.00 Koncertni valčki. 8.50 »Teden lahke glasbe 1956«. 10.45 Mail dopolnanski koncert. 11.15 Za dom in žene. 12.00 Slovenske narodne v raznih priredbah poje Slovenski orkestr. 14.20 Zanimivosti iz znanosti in tehnike. 17.10 Zabavna in plesna glasba na tekočem traku. 18.00 Sportni tednik. 20.00 Domače aktualnosti. 20.30 Radijska igra — Anatole France: Crainquebille (prva izvedba).

SREDA, 26. DECEMBRA
11.00 Pesmi raznih narodov. 12.40 Igra mail ansambel Ernesta Kodra, poje Anđelina Groh. 13.30 Pesmi in plesni jugoslovanske narodov. 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo (ponovitev). — Oskar Wilde: priredil Frane Milinksi: Srečni princ. 15.40 Utrinki iz literature — James Thurber: Največji junak naših dni. 16.00 Koncert po željah. 17.10 Sestane ob petih. 18.15 Bravratske pesmi poje Marihorski komorni zbor p. v. Rajka Sikoška. 18.30 Znanost-politični fejtoun.

ČETRTEK, 27. DECEMBRA
11.00 Pesnice za male. 11.15 Cirkobnom — dober dan! (Peter Likar: Cirkobnom). 12.00 Lahki opoldanski glasbeni spored. 12.40 Nekaj operetnih uvertur in medler. 13.15 Domače zabavne glasbe. 14.20 Pionirski kotiček. 15.40 Utrinki iz literature — Mihael Zoisenko: Tri zgodbe. 17.10 Zabavna in plesna glasba na tekočem traku. 18.00 Radijska univerza — Inš. Slajmer: Optična in elektronska analiza celične strukture. 18.30 Reportaža. 18.45 Narodne pesmi poje Goranški vokalni kvintet. 20.00 Tedenski stranično-politični pregled. 20.10 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov.

PETEK, 28. DECEMBRA
8.00 Novejša zborovska skladbe slovenskih skladateljev. 8.50 Dopolnanski koncert. 10.15 Od melodije do melodije z orkestrom Helmuta Zacharias in David Rose ter trinom Jožeta Kampeja. 11.00 Za dom in žene. 12.00 Slovenske narodne ob spremljavi harmonike solo solisti in dueti, spremlja Avgust Stanko. 13.15 Zabavne popevke in melodije od tu in tam. 15.40 Utrinki iz literature — Pavle Oblak: Pesmi. 17.10 Sportni pozori 18.00 Ljudje med seboj. 18.15 Narodne pesmi iz Slovenske Beneške poje Vokalni kvintet »Anton Neffart!«. 18.30 Iz naših kolektivov. 20.00 Tedenski znanstveno-politični pregled. 21.15 Oddaja o morju in pomorščakah. 22.15 Igra Plesni orkester Radia Ljubljana.

SOBOTA, 29. DECEMBRA

11.00 Igra trio Dorca Skobernetz. 11.15 Dober dan, otroci! (Manica Kumanova pripoveduje...). 11.30 Slovenske pesmi poje mladi in ženski Marihorski komorni zbor p. v. Rajka Sikoška. 12.40 Zabavne melodije. 14.20 Zanimivosti iz znanosti in tehnike. 15.40 Nove knjige. 17.10 Kaj bo prihajali teden na spredaj. 18.00 Okno v svet. 18.15 Umetne pesmi poje Komorni zbor iz Celja p. v. Erona Kuneja. 18.30 Jezikovni pogovori. 18.45 Igra Tamburaški orkester p. v. Matka Sijakoviča. 20.00 Veseli večer. 22.15—23.00 Oddaja za naše izseljence — na vaju 327,1 m.

ŠTUPIJSKA KNJIŽNICA V CELJU